

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 30. srpna 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Květy Knoflíčkové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaní

1. [jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], trv. bytem [adresa], bývalého příslušníka PČR KŘP Karlovarského kraje, OŘ [okres], OOP [obec],

2. [jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa],

jsou vinni

že

dne 23. listopadu 2008 v době od 01:45 hodin do 03:20 hodin, po předchozí vzájemné dohodě, [jméno] [příjmení] v době svého služebního volna spolu s [jméno] [příjmení] a další dosud neustanovenou osobou, po předchozím fyzickém napadení poškozeného [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], ulici [ulice] před domem [číslo] jeho následném převezení na odlehlé místo nacházející se na účelové komunikaci vedoucí z obce [anonymizováno] k přehradě [anonymizováno], v katastru [územní celek], okres [okres], jej znovu fyzicky napadli a poté v prostoru odbočky na hráz přehrady [anonymizováno], a to v době, kdy se poškozený v důsledku zlomeniny stehenní kosti levé dolní končetiny způsobené předchozím útokem a v důsledku výrazného ovlivnění alkoholem nacházel ve stavu, ve kterém nebyl schopen útěku ani obrany, a s vědomím, že tím poškozenému způsobí smrt, s čímž byli srozuměni, upoutali poškozeného prostřednictvím lana či obdobného předmětu, uchyceného za opasek u kalhot, za přesně neustanovené osobní motorové vozidlo, které řídil [jméno] [příjmení], a tímto způsobem jej

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová, LL.M.

následně za jedoucím vozidlem vlekli a smýkali po povrchu účelové komunikace v délce nejméně 1630 metrů směrem k pozemní komunikaci č. [anonymizováno], vedoucí od [územní celek] do [územní celek], na kterou odbočili a po této silnici jej vlekli a smýkali dalších cca 500 metrů ve směru na obec [anonymizováno], což poškozenému způsobovalo značné utrpení, neboť nejméně zpočátku byl při vědomí, a poté tělo poškozeného, které v této době neslo rozsáhlé známky poranění v důsledku fyzického napadení a následného vlečení a smýkání po drsném povrchu komunikace, zanechali ležet u krajnice u vjezdu do areálu bývalé textilní továrny [anonymizováno], kdy tímto jednáním, tedy fyzickým napadením a následným vlečením a smýkáním těla po drsném povrchu komunikace, poškozenému způsobili rozsáhlá devastující zranění neslučitelná se životem, a to rozsáhlou ránu se ztrátou části měkkých pokrývek lebních a kosti v levé temenně-týlní krajině s „obroušením“ kosti na okraji defektu, oděrky a tržné rány či krevní výrony na obou ušních boltcích, na čele, na nose, na obličejí, na krku, na obou horních končetinách, na hrudníku vpravo i vlevo, na bříše, v kyčelní krajině vpravo i vlevo, na zádech, na obou hýždích, na obou dolních končetinách včetně rozsáhlé ztráty tkáně na zevní straně bérce vlevo a v krajině levého i pravého nártu, otok mozku s drobnými ložisky pohmoždění, nevelký krevní výron pod tvrdou plenu mozkovou, krevní výron pod měkké pleny mozkové, krvácení do postranních mozkových komor, zlomeninu dolní čelisti vpravo, zlomeninu horní čelisti a lícni kosti vlevo, krevní výron na rozhraní zadní a zevní plochy levého stehna, kapsovitě odtržení kůže od svalstva na zadní a zevní ploše levého stehna, zlomeninu těla stehenní kosti vlevo, pohmoždění plic a vdechnutí krve do plic s akutní plicní rozedmou, krevní výron v pouzdru pravé ledviny, krevní výron pod pouzrdem jater a krevní výron v okolí žlučníku, na následky kterých poškozený dne [anonymizováno] v době od cca 03:00 hodin do cca 04:00 hodin zemřel, kdy bezprostřední příčinnou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku s otokem při úrazovém šoku v důsledku mnohočetných úrazových změn a ze soudně- lékařského hlediska se jednalo o smrt násilnou v důsledku utrpených poranění,

tedy

jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali zvláště trýznivým způsobem,

čímž spáchali

trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb., a

odsuzují se

obž. [příjmení]

podle § 219 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání třinácti (13) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

obž. [příjmení]

podle § 219 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání třinácti (13) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Plzni v této věci již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 19. 8. 2020, kdy oba obžalované zprostil obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 3. 2021, sp.zn. 7 To 109/2020 byl tento rozsudek zrušen a věc byla vrácena krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí. Vrchní soud vytkl krajskému soudu především neúplnost dokazování a z toho vyplývající vadné hodnocení důkazů z hlediska § 2 odst. 6 trestního řádu. Hodnocení stávajících důkazů pak označil za tendenční, především pak výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová, LL.M.

svědka [příjmení]. Uložil krajskému soudu doplnit dokazování o další svědecké výpovědi a znovu zhodnotit provedené důkazy důsledně podle § 2 odst. 6 trestního řádu.

2. Z důkazů, provedených v hlavním líčení byl nepochybně zjištěn shora uvedený skutkový stav.

3. Oba obžalovaní svou vinu od počátku jednoznačně popřeli.

4. Obžalovaný [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že v době, kdy mělo k činu dojít, byl v pracovní neschopnosti, byla sobota večer a on byl na návštěvě u svého kamaráda [jméno] [příjmení] a hráli poker společně s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Když hráli poker, tak mu volala jeho přítelkyně [jméno] [příjmení], že u nich doma byla kontrola z policie na dodržování léčebného režimu. Volala mu celkem 2x, že u nich kontrola proběhla dvakrát. Tomu nevěnoval pozornost a pokračovali do pozdních večerních hodin a poté odešli s [jméno] a [příjmení] do nedalekého baru [anonymizováno]. V baru popíjeli a přišel tam i [jméno] [příjmení]. Z toho večera si pouze pamatuje, že si [příjmení] sedl vedle něj na bar, objednal si malé pivo, to vypil na ex a poté z barové židle upadl na zem. [Jméno] [příjmení] ležel na zemi, tak mu [příjmení] sdělil, že se jedná o syna, „anonymizováno“ což je jeho otec, kterého oni oba osobně znají. Tak mu pomohli nejspíš vstát a on z baru odešel. Byl zjevně v podnapilém stavu. [příjmení] se ještě chvíli spolu s [jméno] [příjmení] v baru zdržel a pak odešli na diskotéku, která je v těsné blízkosti baru, kde na ně čekala jeho přítelkyně [jméno] [příjmení]. V průběhu té diskotéky [jméno] [příjmení] odešel a on tam zůstal s přítelkyní, se kterou pak odešel domů. K dotazu, zda znal [příjmení] předtím, než ho viděl spadnout ze židle, uvedl, že ne, možná od vidění, ale ne podle jména, to se dozvěděl až od [anonymizováno], že se jedná o syna jejich známého, „anonymizováno“, kterého oba znají a se kterým chodili do hospody na pivo. Toho večera pil pivo u [anonymizováno], pak v tom baru a na diskotéce, kolik toho vypil, si nepamatuje, v podnapilém stavu nebyl. Zda přišla jeho přítelkyně [jméno] [příjmení] za ním přímo do baru, to si nepamatuje, je to možné, ví ale jistě, že na ně čekala na diskotéce. Zda byla jeho přítelkyně na diskotéce v době, kdy hrál ten poker, to neví. [jméno] [příjmení] zná z práce u policie, protože [příjmení] pracoval jako ochranka na různých diskotékách a on se s ním setkal v rámci výkonu služby. Vztah k němu neměl žádný, spíše formální pracovní. K dotazu, zda byl [příjmení] ten večer také na té diskotéce, když tam byl on, uvedl, že si nevzpomíná. V době, kdy došlo k úmrtí poškozeného [příjmení], žádný automobil neměl, neuměl řídit, i když vlastní řidičský průkaz. Jaké vozidlo v té době užíval [příjmení], to neví. K dotazu zda se v průběhu večera z diskotéky s panem [příjmení] vzdálil, sdělil, že ne, možná si šli pouze zakouřit.

5. V hlavním líčení dále uvedl, že [příjmení] si po pádu ze židle zase sedl zpátky k němu na bar a bavil se tam s nějakým svým kamarádem. Barmani z [anonymizováno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], mu řekli, že už mu další pití nenalijí, protože je podnapilý a ať jde domů. [příjmení] chvíli zkoušel upíjet z piva tomu svému kamarádovi, ale asi tak po pěti nebo deseti minutách se sebral a odešel. Viděl ho, jak jde z [anonymizováno] po silnici na protější chodník. A potom mu už dál nevěnoval pozornost. Obžalovaný v [anonymizováno] dále zůstal, bavil se svou přítelkyní, [jméno] [příjmení]. Potom ještě v boxu hned před nimi seděl [jméno] [příjmení] se svojí kamarádkou [jméno] [příjmení]. Dále tam byl [příjmení], to je bývalý městský policista, s tím se dále také bavil. V tom baru se zdrželi ještě zhruba 45 minut. Mohlo být tak 02:15 02:30, když z [anonymizováno] odcházeli na diskotéku. Přišli na tu diskotéku, kde je chodba, u vstupu byl majitel té diskotéky [jméno] [příjmení] a ještě tam byl s ním z ochranky [příjmení]. A potom tam jsou dveře do hlavního sálu té diskotéky, kde nakoukli, jestli je tam někdo známý a podle toho se chtěli rozhodnout, jestli na té diskotéce zůstanou. Když tam stáli s [anonymizováno], tak za nimi došla jeho družka [jméno]. Nakonec se domluvili, že na té diskotéce zůstanou. [příjmení] [jméno] přišly její kamarádky [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], on se tam bavil s [příjmení]s Vietnamci. Mezitím za nimi došel i spolužák ze základky [jméno]. Byli tam i další lidé. Byl tam [jméno] [příjmení] se svou přítelkyní, která pracovala jako [anonymizováno]okresní policie v [obec]. Pak tam byl [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byli kolegové z jeho předcházející práce. Na baru byl i [jméno] [příjmení], to byl také spolužák ze základky. Na té diskotéce se bavili zhruba hodinu a potom ten [jméno] říkal, že jde domů. Obžalovaný s [příjmení]

šli s ním ven a venku si společně zapálili cigaretu. [jméno] vykouřili a s [příjmení] se vrátili na tu diskotéku. Mezitím, než dokouřili tu cigaretu, tak si všiml, že na tu diskotéku přišel [jméno] [příjmení], to byl spoluhráč z basketu. S ním přišla [jméno] [příjmení], to byla jeho dlouholetá přítelkyně a ještě [jméno] [příjmení]. [příjmení] ho zdravil, když přicházel na diskotéku a on jsem mu schválně neodpověděl, protože byl na něj naštvaný, že se nezúčastnil mistrovského utkání, které předtím hráli. Pak se vrátili na tu diskotéku, to mohlo být něco mezi 03:15 a 03:30 hod. Stáli dál na svém místě. Stále s nimi byla [jméno] [příjmení] [jméno]. Občas tam za nimi přišel i její budoucí manžel [jméno] [příjmení]. Potom [anonymizováno] vnímal asi do 04:00 hod. Potom asi odešel. Obžalovaný také s [jméno] během té diskotéky tančili, nebo stáli na tom jejich místě a bavili jsme se se známými. Z diskotéky mohli odejít kolem 05:00 hod. Šel za vyhazovačem [jméno] [příjmení], ten mu dal klíč od šatny, vzali si bundy a šli s [jméno] domů. Druhý den proběhlo, že je nějaká nehoda v [obec], že tam je zastavená doprava. [jméno] potom byla večer v baru [anonymizováno] a když se vrátila, tak se dozvěděl, že ten, co při té dopravní nehodě zemřel, je její kolega z práce [jméno] [příjmení]. Bylo mu jasné, že se celá ta věc bude vyšetřovat, tak v pondělí ukončil svou pracovní neschopnost a nastoupil zpátky do práce na oddělení.

6. Když pak byla obžalovanému přečtena jeho výše citovaná výpověď z přípravného řízení, uvedl, že vesměs souhlasí, ale na pár dalších věcí si vzpomněl. Když byl poprvé vyslýchaný, takto bylo ve [anonymizováno] na [anonymizováno]. Byl v šoku, bylo to po zadržení. Tak tam pár věcí nevedl, na které si nevzpomněl. Pokud měl vysvětlit rozpor ve výpovědích, když uváděl, že za ním přítelkyně přišla do baru [anonymizováno], ale v přípravném řízení uvedl, že za ní šel na diskotéku, tak k tomu řekl, že tehdy (v přípravném řízení) si nebyl jistý. Ale v průběhu roku, co je zadržený, tak na to myslel neustále a vzpomněl si na to, že ta přítelkyně za nimi do [anonymizováno] musela přijít těsně potom, co [příjmení] spadl z barové židličky na zem a co ho zvedli.

7. K otázce časových údajů, které uváděl v hlavním líčení, vypověděl, že na to vzpomínal a udělal si časovou osu. Dvě hodiny zhruba byli v [anonymizováno]. Od toho [anonymizováno] odcházeli po té 00:30 hodině, to všechno tak zhruba vychází. Protože v 00:30 hodin, ještě než odcházel od [anonymizováno], tak mu volala přítelkyně, jak je na tom. [příjmení] jí říkal, že už pomalu končí, ale že se asi nejspíš zastaví v [anonymizováno] na panáka.

8. V hlavním líčení, jak je patrné, obžalovaný jmenoval podstatně více osob, se kterými se během večera setkal, než uváděl v přípravném řízení. K tomu sdělil, že po svém prvním zadržení si na ně nevzpomněl, nyní měl ve vazbě dost času přemýšlet. Uvedl také podrobné časové údaje, týkající se především doby, kdy byl usmrčen poškozený.

9. Obžalovaný dále uvedl k okamžiku pádu [příjmení] ze židle, že když ho zvedali, že mu vzal tu židli a pomohli ho vracet zpátky na tu židli. Myslí si, že se pana [příjmení] dotknul, ale už nevím, na které části těla. [jméno] [příjmení] se jich dotýkal také. Když přišel do baru [anonymizováno] a chtěl si původně sednout na to levé místo na baru, tak jak se tam motal a protahoval se mezi nimi, tak se jich určitě také mohl dotknout. Když přiběhl [příjmení] ještě s někým, aby poškozenému pomohli, tak ten [příjmení], ten byl v zadní části baru, obsluhoval tam někde u televize, tak přišel z druhé strany. Oni mu přišli k nohám od baru a on přišel jakoby k hlavě z druhé strany. [jméno] [příjmení] zvedal ze země [příjmení] ještě s někým a obžalovaný s [anonymizováno] anebo s někým jiným. Obžalovaný buď zvedal židli nebo [příjmení] pak pomáhal zvednout na tu židličku zpátky. [příjmení] ze země zvedali ve čtyřech, lekli se, jak spadl. Oni dva ho zvedli a obžalovaný tam přišel a zvedl židli a pak mu pomohl na tu židli sednout.

10. Soužití s přítelkyní [příjmení] bylo v té době absolutně bezproblémové. [jméno] mu nikdy nebyla nevěrná. Nikdy neměl důvod si to myslet. Nikdy jí neuhodil.

11. [jméno] [příjmení] s nimi občas chodil na florbal. Ze sportu znal sto lidí a jeden z nich byl [jméno] [příjmení]. [příjmení] navíc ani nepil alkohol, takže s nimi nikdy nebyl po florbalu na pivě. Vesměs se ani z toho florbalu nějak moc neznali. S [jméno] [příjmení] měli společného kamaráda [jméno] [příjmení]. Když se viděl v soukromí s [jméno] [příjmení], vesměs u toho skoro pokaždé

byl i [příjmení] [jméno]. Určitě spolu nechodili na pivo, nebo že by se navštěvovali, to v žádném případě. Ví, že v roce 2008 měl [jméno] [příjmení] užívat [anonymizováno] zelené barvy. Těsně po jeho prvním zadržení mu [příjmení] volal a ptal se, jak se cítí. Byl s ním přítomen [příjmení] [jméno]. Chtěli, aby za nimi přijel někam na tržnici, kde pracovali. [příjmení] tam jel s tím, že sám se chtěl vesměs dozvědět něco nového o tom případě. Věděl, že [jméno] je majitelem [anonymizováno], [příjmení] pracoval jako ochranka na diskotékách, tak se domníval, že by něco k tomu případu mohli vědět, že by od nich něco mohl zjistit.

12. Myslí si, že onen večer se neviděl se [příjmení]. Neviděl ani jeho vozidlo. Ani neví, že v té době vlastnil toho [anonymizováno], to se dozvěděl až v průběhu toho řízení.

13. K právě citovaným výpovědím obžalovaného je třeba uvést, že mezi nimi existují výrazné rozpory, spočívající především v tom, že obžalovaný v hlavním líčení podává mnohem bohatší informace o sobě a časech, než tomu tak bylo v přípravném řízení. Lze připustit, že k takovému posunu může dojít u událostí relativně čerstvých, kdy si člověk dokáže rozpomenout na detaily i dodatečně. Nicméně těžko takovému náhlému upamatování uvěřit u událostí, starých deset let. Zejména pak za situace, kdy by se tyto události obžalovaného tehdy vůbec netýkaly a neměl tak důvod si průběh večera a noci uchovávat v paměti. Naopak, soud je přesvědčen, že k takovému posunu výpovědi obžalovaného došlo v důsledku snahy opatřit si na inkrimovaný čas alibi.

14. Tato úvaha je důrazně podpořena záznamy odposlechu v návštěvní místnosti ve věznici, kde byl obžalovaný ve vazbě. Z nich je patrné, že se obžalovaný snaží detailně připravit svou obhajobu, a to prostřednictvím osob, které jej navštívily, především svědkyně [příjmení]. Obžalovaný se snaží zcela otevřeně dosáhnout ovlivnění svědků, aby vypovídali v jeho prospěch. V podrobnostech bude soud tyto odposlechy zmiňovat ještě v rámci hodnocení některých svědeckých výpovědí.

15. Nyní lze tedy uzavřít, že obhajoba obžalovaného jistě není projevem rozpomenutí se na události, ale výsledkem jeho snahy o vytvoření legendy, která by jej zcela vyvinila. Přitom je málo pochopitelné, proč by obžalovaný v případě své nevinny usiloval o takové důkazy. Pokud by byl nevinný, nemusel by shánět svědky, kteří by mu potvrdili to či ono, neboť objektivně by důkazy o jeho vině nemohly existovat.

16. Obžalovaný [příjmení] v přípravném řízení uvedl, že ten večer byl s jednou slečnou, pracoval na diskotéce, pak šli z diskotéky domů. Ta slečna se jmenuje [jméno] [příjmení]. S tou slečnou byl doma až do rána, domů šli pěšky. Ona měla v té době přítele, tak se domlouvali po telefonu, scházeli se u něj doma. Kdy dorazil na uvedenou diskotéku, to si nevzpomene, šel tam pro [jméno] [příjmení] a myslí, že tam šel z jiné diskotéky, myslí, že to bylo z diskotéky [anonymizováno], kde byl zaměstnán, zde ho zaměstnával [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] věděla, že za ní na tu diskotéku přijde, neboť tomu předcházela telefonická komunikace, zřejmě pomocí SMS zprávy. Do té doby byl na diskotéce [anonymizováno], která sídlí na hlavní ulici v [obec]. To je vzdálené asi 2 km od jeho bydliště a od diskotéky [anonymizováno] k té druhé diskotéce je to asi 1 km. V té době měl psa rotvajlery. K dotazu dále uvedl, že v té době vlastnil [značka automobilu] stříbrné barvy, r.v. [anonymizováno] a [anonymizováno] zelené pastelové barvy, r.v. [anonymizováno]. K dotazu, jak se dostal na tu diskotéku za tou přítelkyní, uvedl, že neví, možná šel pěšky, možná jel autem. Na té diskotéce byl jeho kamarád [jméno] [příjmení] a byli tam i další kamarádi, nevzpomíná si již přesně. [jméno] [příjmení] zná, jméno [jméno] [příjmení] mu nic neříká, ovšem podle obličeje určitě ví, kdo to je. [jméno] [příjmení] znal od vidění, navštěvoval jeho diskotéku. Jednalo se o bezkonfliktního člověka, normálního, slušného kluka. K dotazu, koho z těch osob viděl dne [anonymizováno] na té diskotéce, uvedl, že [jméno] [příjmení], pozdravili se u vstupu, moc se neznali, prohodili pouze pár slov. K dotazu, kde byl v době od 02:30 hodin do 03:30 hodin dne [anonymizováno], uvedl, že doma s [jméno] [příjmení].

17. V hlavním líčení pak obžalovaný uvedl, že ve výpovědi z přípravného řízení mnoho věcí nesouhlasí. Určitě nesouhlasí, že byl na té diskotéce. Vypověděl to, protože 25 let dělal vyhazovače, takže každý víkend byl v práci. A když dostane dotaz, kde byl před deseti lety o víkendu, tak řekl,

že byl na diskotéce. Pan [anonymizováno] ale řekl, že se diskotéka otevřela až v prosinci. Takže na té diskotéce nemohl být. Tou diskotékou myslí [anonymizováno].

18. Když pak uváděl, že za slečnou [příjmení] odešel na jinou diskotéku, tak takto to většinou dělali. Zjistilo se, že [anonymizováno] ten večer ještě bylo zavřené. Obžalovaný už si nepamatoval, zda ten večer byl se slečnou [příjmení] na té jiné diskotéce. Ale pokud by na té diskotéce byl, tak by ho na 100% vzali za dva dny na výsledch, protože vzali všechny osoby, co se kolem diskotéky omítali. Ve výpovědi to v přípravném řízení uváděl tak, jak to většinou dělali. Obžalovaný vždycky zavřel diskotéku a šel si pro ni. Po deseti letech si už nepamatuje, kde byl. Policii neřekl, že si to nepamatuje, protože z GIBSu tam bylo pět lidí a pořád na něj naléhali, kde byl. Tak jim řekl, že byl na diskotéce. Prostě si myslel, že když to byl víkend, tak byl na diskotéce. Na zbytku své výpovědi pak zcela setrval.

19. [příjmení] [jméno] zná už 30 let, je to jeho kamarád. Pokud se vyjádřil ke vztahu mezi ním a obž. [příjmení], tak uvedl, že jich chodilo 30 hrát florbal. S nimi chodilo hrát 5 policistů. Znájí se také proto, že on 20 let stál u dveří, takže většinou zná všechny lidi, co chodí po diskotékách.

20. To, že se sešli s panem [příjmení] tehdy po roce 2008, dodnes neuváděl, protože si to nepamatoval.

21. V rozhodné době roku 2008 měl psa rotvajlera. Narodil se v roce 2004. Když byl štěně, tak se vešel na sedačku, ale aby se vešel na přední sedačku, to je totální nesmysl. V listopadu 2008 měl pes 58- 60kg a byl vysoký nad kolena. Vozil ho v kufru. I když měl [anonymizováno], která byla sedan, tak vždycky byl pes v kufru, protože na přední sedačku se pes nevešel, byl velký, přerostlý. Když mu byl rok, musel ho nechat vykastrovat, takže i z toho důvodu byl přerostlý. Zemřel v roce 2016.

22. Když v roce 2018 při domovní prohlídce u něj doma našli vodítko, obojek apod., takto byly věci toho mého psa, rotvajlera. Tyto pomůcky měli oba dva jeho psi, měl je i ten jeho předešlý. On mu to sice nedával, vodítko, košík, obojek, když byl s ním, takto nepotřeboval. Ale když s ním šla jeho přítelkyně nebo máma ho vyvenčit, tak si braly vodítko a obojek. Když pes v roce 2016 zemřel, tak pak už tyto pomůcky nepoužíval jiný pes, jiného psa už neměl.

23. [anonymizováno] bar je obžalovaného, má ho od roku 2010, tehdy ho otevírali. V roce 2008 to ještě nebylo [anonymizováno]. [jméno] [příjmení] zná. S jeho výpovědí ve spise se seznámil. Pokud se má vyjádřit k tomu, jak pan [příjmení] ve své výpovědi popisuje incident mezi ním a panem [příjmení] za jeho přítomnosti v roce 2008 v [anonymizováno] baru, tak s panem obžalovaným nikdy neměl žádný incident. U pana obžalovaného možná byl jednou doma s [anonymizováno]. V hospodě s ním byl jen na mé diskotéce.

24. Na ten večer, kdy se ta věc měla stát, si nevzpomíná, neví, co prováděl se svým telefonem. Ve spise je, že si se [příjmení] volal asi od jedné hodiny do nějakých 02:40 a pak podle příšla ve 04:30, když byla před barákem, tak mu určitě psala SMS. Ale nic víc k tomu říci nemůže.

25. [jméno] [příjmení] znal. [příjmení] mu chodil na všechny diskotéky, kde pracoval. To byla taková partička fotbalistů, oni vždycky chodili a opili se. Jinak než jako hosta ho neznal. Konflikt s ním nikdy neměl, byl bezkonfliktní. Vztah k alkoholu měl, docela pil. Když ho kvůli úmrtí pana [příjmení] vyslychala policie, tak ani nevěděl, o koho jde, na diskotéku mu chodí hodně lidí. Pak mu ukázali fotku a to ho poznal.

26. Na tomto místě je třeba říct, že i ve výpovědích obžalovaného [příjmení] jsou rozpory, které uspokojivě nevysvětlil. Není logické, že by policii v přípravném řízení tvrdil, že byl ten večer na diskotéce, když by si to fakticky nepamatoval, jak posléze uvedl v hlavním líčení. Důvodem k takovému nepravdivému vyjádření nemůže být ani fakt, že po něm policie chtěla, „nutně“ vědět, kde byl.

27. V každém případě obhajoba obžalovaného byla vyvrácena v tom směru, že minimálně ve společnosti svědkyně [příjmení] se v inkriminovaný čas nenacházel. Svědkyně [jméno] [příjmení] k dotazu na časový úsek od odpoledních hodin dne 22.11.2008 do ranních hodin dne 23.11.2008, uvedla, že už si to moc nepamatuje, v té době chodila hodně na diskotéku a tak nemůže uvést konkrétně, že byla v té době na konkrétním místě. Nemůže tedy na 100% uvést, že by byla ten večer na diskotéce [anonymizováno] a zdali se tam setkala s [jméno] [příjmení] a zdali tento konkrétní večer odcházeli společně k němu domů. [jméno] [příjmení] zná od základní školy. Potom pracoval jako vyhazovač na diskotéce [anonymizováno] a [anonymizováno], kde se opětovně začali vnímat a vídat, což bylo v období jara 2008. Následně začali udržovat intimní poměr, kdy se scházeli u něj doma. Jednalo se o milenecký vztah bez hlubšího a bližšího podtextu. Její tehdejší přítel o tomto vztahu nevěděl. Na otázku, aby upřesnila časový údaj, ve kterém s [jméno] [příjmení] odcházeli domů po diskotéce, uvedla, že to nikdy nebylo dříve, než kolem 03:00 hodin ráno. Někdy to bylo těsně po zavíračce, tj. v 05:00 hodin, ovšem někdy se to protáhlo o dalších 30 minut a to z důvodu další komunikace s kamarády, neboť na diskotéce nebyla se [příjmení], ale s kamarády. Tou dobou chodila každý víkend, někdy i pátek a sobotu, na diskotéku [anonymizováno]. Dalo by se říci, že takto se v tom období scházeli pravidelně každý víkend. Ovšem s postupem času jí to přestalo bavit, tak mu řekla, že s ním půjde, ale nakonec šla domů. [jméno] [příjmení] osobně neznala, o koho jde, zjistila až v souvislosti s jeho úmrtím. Pokud šla s [jméno] [příjmení] k němu domů, tak se u něho pak zdržela do dopoledních hodin, případně odešla brzy ráno a to v okamžiku po sexu s ním, kdy počkala, až usne. Když byla u [příjmení] v bytě, tak jí určitě nikdy žádné SMS zprávy nezasílal, a ani se tak nestalo, když ona opustila byt hned po sexu, neboť on spal. Esemeskovali si pouze v době, kdy nebyli spolu, případně na diskotéce. [příjmení] jménem [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nezná. V té době používala telefonní číslo [tel. číslo] [jméno] [příjmení] se říkalo, že je bitkař, což nahrávalo tomu, že pracoval jako vyhazovač, co je jí známo, tak byl v [obec] dost známý. Milostný poměr spolu udržovali do konce roku 2008, pak se vídali pouze na diskotéce, to se už jen zdravili.

28. Z analýzy telekomunikačního provozu mezi obviněným [jméno] [příjmení] a svědkyní [jméno] [příjmení], vyplývá, že dne 23.11.2008 mu svědkyně zasílá SMS zprávu v čase [anonymizováno] [údaj o čase] hodin a ten jí SMS zprávou odpovídá, a stejně tak tomu je i v čase [anonymizováno]: [údaj o čase] hodin, kdy obžalovaný reaguje na dvě SMS zprávy od svědkyně.

29. V přípravném řízení byla opatřena celá řada důkazů objektivní povahy, které se vážou k úmrtí poškozeného.

30. Z úředního záznamu policie vyplývá, že bezvládné tělo poškozeného bylo nalezeno dne [datum] okolo [údaj o čase] hodin náhodným svědkem [příjmení]. [příjmení] v prostoru před vjezdem do bývalé textilní továrny [anonymizováno] v obci [obec], okr. [obec].

31. V rámci úkonů, prováděných policejním orgánem PČR bylo provedeno jak ohledání těla poškozeného, tak i ohledání místa činu a jeho okolí, což je dokumentováno protokoly o ohledání místa činu včetně obrazové fotodokumentace. Bylo provedeno ohledání účelové komunikace vedoucí z obce [anonymizováno] k přehradě [anonymizováno]. Po celé délce této komunikace, v délce cca [číslo] m, se nacházely krevní stopy. Dále uprostřed komunikace, ve vzdálenosti 522 metrů od křižovatky se silnicí [číslo] vedoucí z obce [anonymizováno] směrem na [územní celek], byla nalezena bunda černé barvy zn. [anonymizováno], ve které byla nalezena výplatní páska poškozeného [jméno] [příjmení]. Dále na této komunikaci, ve vzdálenosti [číslo] m od křižovatky, byla nalezena pravá sportovní obuv bílé barvy zn. [anonymizováno]. Poté u ostrůvku, nacházejícího se na odbočce na hráz přehrady [anonymizováno], byla nalezena šedá pletená mikina s kapucí zn. [anonymizováno] a vedle ní PET lahev o objemu 1,5 litru.

32. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza nebyly na zajištěné kovové přezce od opasku zemřelého [jméno] [příjmení] zjištěny žádné stopy od působení konkrétního nástroje a deformace, které byly na této

přezce zjištěny, byly podle tohoto odborného vyjádření způsobeny při násilném vytržení (za použití celkem značné síly) vlastního opasku z přezky a následným nárazem o překážku. Ke zkoumání byl předložen také opasek zemřelého [jméno] [příjmení], který byl zasunut v poutkách riflí, které měl na sobě. Podle odborného vyjádření byla u vnitřní části plechové přezky oka pro vnější část přezky částečně deformována a to s největší pravděpodobností po násilném vytržení vnější části přezky. [příjmení] pásek byl ve vzdálenosti cca 240 mm od přezky značně poškozen na své vnitřní straně, s největší pravděpodobností v důsledku násilného tření pásku o hrubou podložku a byl zde také natržen.

33. Podle znaleckého posudku z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví genetika byl v krevních stopách, zajištěných z povrchu účelové komunikace vedoucí od hráze přehrady [anonymizováno] do [územní celek], nalezen jeden a týž profil DNA, a to zemřelého [jméno] [příjmení].

34. Znaleckým posudkem z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví biologie a genetika byly zkoumány oděvní součásti poškozeného. Na zimní bundě černé barvy zn. [anonymizováno], velikost 48, nalezeny bělavé skvrny, zejména v oblasti zad a dále byly nalezeny 3 ks vlasů nebo chlupů. Na šedé pletené mikině s kapucí zn. [anonymizováno] byly nalezeny hnědočervené skvrny na rukávech, kapuci, a v okolí zad a beder. Dále ve vnější kapse mikiny byla nalezena krabička cigaret zn. Pall. Byly provedeny stěry a v hnědočervených skvrnách byl nalezen profil DNA zemřelého [jméno] [příjmení]. Ve stěru z krabičky cigaret byl nalezen smíšený profil DNA nevhodný k individuální identifikaci.

35. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza byl v pravé spodní kapse černé bundy zn. [anonymizováno], velikost 48, nalezen malý tmavý kamínek (typologicky shodný s posypovým materiálem nacházejícím se na účelové komunikaci vedoucí k přehradě [anonymizováno]). Černá látka nesla stopy vybledlých míst vzniklých patrně převalováním se této bundy po pevné podložce. Zkoumáním mikiny nebylo zjištěno žádné poškození.

36. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví biologie byly na nalezené pravé sportovní obuvi bílé barvy zn. [anonymizováno] se třemi černými pruhy, na dezénu podešve, zjištěny růžové skvrny difúzního charakteru (nezjištěna přítomnost krve). Dále byl na obuvi nalezen zvířecí chlup a mikroskopické fragmenty rostlinných pletiv.

37. Podle odborného vyjádření z odboru kriminalistické techniky a expertiz, odvětví mechanoskopická expertiza, kterým byla zkoumána sportovní obuv bílé barvy zn. [anonymizováno] se třemi černými pruhy (potrhané tkaničky), nalezená na účelové komunikaci vedoucí z obce [anonymizováno] směrem na přehradu [anonymizováno], bylo zjištěno, že šněrovadlo, které bylo v prostoru nad nártem na několika místech přerušeno, jeví známky po broušení, a že bylo přetrženo o tupý předmět. Stopy po broušení byly nalezeny rovněž v jednom místě u otvoru pro šněrovadlo na této obuvi.

38. Současně ve vedlejší [anonymizováno] ulici v [obec], na protilehlém chodníku domu [adresa], cca 0,5 m od pouliční lampy byla nalezena levá sportovní obuv bílé barvy zn. [anonymizováno] se třemi černými pruhy, kdy z provedeného ohledání je patrné, že bota je totožná s botou nalezenou na účelové komunikaci vedoucí z obce [anonymizováno] směrem k přehradě [anonymizováno]. V daném případě se jednalo o obuv poškozeného [jméno] [příjmení].

39. Na místě u hráze přehrady byly nafoceny s měřítkem otisky dezénů pneumatik ve sněhu, které byly shodné s otisky dezénů pneumatik nalezených u těla zemřelého [jméno] [příjmení] u bývalé textilní továrny [příjmení], což dokumentuje, odkud kam bylo tělo poškozeného [jméno] [příjmení] vláčeno.

40. V rámci prověřování výše uvedeného skutku bylo také provedeno ohledání prostor před domem [adresa] na ulici [ulice] v [obec], kde byla nalezena skvrna červené světlé barvy o velikosti

50 x 30 cm, a to vedle chodníku cca 2,4 m od vchodových dveří do domu. Podle znaleckého posudku odboru kriminalistické techniky a expertiz, z oboru genetika byl ve výše uvedené krevní stopě zajištěné z povrchu komunikace ulice [ulice] v [obec], nalezen jeden a týž profil DNA, a to zemřelého [jméno] [příjmení].

41. Z chemicko-toxikologického vyšetření krve zemřelého [jméno] [příjmení] vyplývá, že ten se v době před smrtí nacházel ve fázi těžké opilosti, kdy byla stanovena hladina alkoholu v jeho krvi ve výši 2,93 g a v moči 3,85 g. Pokud jde o jiné návykové látky, ty v krvi ani moči zemřelého zjištěny nebyly.

42. Zranění co do rozsahu a závažnosti, která byla poškozenému [jméno] [příjmení] způsobena v souvislosti se shora uvedeným případem, jsou dokumentována znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, kdy mimo jiných zjištěných zranění byla na hlavě zemřelého poškozeného [jméno] [příjmení] zjištěna rozsáhlá rána v oblasti měkkých pokrývek lebních a kostí v levé temenně - týlní krajině s "obroušením" kosti v okraji defektu svědčící pro tažení a smýkání těla po drsném povrchu. Dále zlomenina dolní čelisti za 4 zubem vpravo a zlomenina horní čelisti vlevo, které mohly vzniknout opakovanými údery pevným tvrdým předmětem. Stržení kůže pravého ušního boltce, krevní výrony ve víčkách obou očí a krev v dutině ústní a v nose. Dále tržné rány na čele vlevo a drobná cípata ranka na čele vpravo, které mohly být způsobeny údery pevným tvrdým předmětem o drsnějším povrchu (klacek, větev). Dále bylo u zemřelého zjištěno pohmoždění plic s terminálním vdechnutím krve, dále oděrky na hrudníku, bříše, zádech, při dolním okraji žeber vpravo oděrky zasahující až na břicho, šikmé, lehce zprava shora vlevo dolů, v oblasti zad odřenina v oblasti levého ramene. Oděrky pravé dolní končetiny v oblasti kyčle, šikmé škrábance zprava shora vlevo dolů, oděrky na dlouhé ose stehna pod třísllem, odřenina na vnitřní ploše bérce pod kolenem zleva shora vpravo dolů, defekt kůže od předního okraje kotníku směrem k 1. prstu uprostřed s hlubokým defektem zasahujícím až na šlachy. Zlomenina levé stehenní kosti v horní třetině s kapsovitým odtržením kůže svědčící pro náraz pevného tvrdého předmětu velkou silou v okamžiku nárazu, kdy zemřelý stál natočen levým bokem ke zraňujícímu předmětu. Mohlo by se jednat střet s automobilem. Dále na levé dolní končetině zjištěn defekt kůže v oblasti zevního kotníku levé dolní končetiny s "obroušením" kosti svědčící pro tažení a smýkání těla po drsném povrchu. Současně byly na těle zjištěny medově zasychající defekty kůže, které nevykazovaly životní reakci a mohly vzniknout při manipulaci s tělem mrtvého. Jako příčinu smrti znalci určili pohmoždění mozku s otokem spolu s krevní ztrátou a pohmožděním plic a srdce. Jednalo se o smrt násilnou v důsledku utrpených poranění. Doba smrti byla znalci stanovena na den [datum] v době od [údaj o čase] hodin do [údaj o čase] hodin.

43. Z dalšího znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a forensní stomatologie vyplývá, že shledaná poranění, která utrpěl zemřelý poškozený [jméno] [příjmení], vznikla několika způsoby. Oděrky vznikly účinkem přímo působícího tupého násilí o malé až velké síle, která působila šikmo nebo rovnoběžně s povrchem těla, a lze je dobře vysvětlit smýkáním nebo vlečením těla po povrchu silnice. Zlomenina v úhlu dolní čelisti vpravo a stejně tak zlomenina horní čelisti a kosti lícní vlevo vznikly účinkem tupého, přímo působícího násilí, a lze je vysvětlit například pádem, ale mohly vzniknout i úderem tupým předmětem o malé ploše, např. pěstí. Tímto způsobem mohly vzniknout i tržně zhmožděné rány sliznice horního rtu a krevní výrony ve víčkách pravého oka a dolního víčka levého oka (pád na zem je méně pravděpodobný, protože prvním místem kontaktu se zemí jsou vyčnívající části obličeje-nos, brada, čelo). Zlomenina levé kosti stehenní je provázána úrazovým odtržením kůže a podkoží od svalstva. K tomu dochází účinkem tupého přímo působícího násilí o relativně malé ploše, ale velmi velké intenzity s tangenciální složkou. Toto poranění vzniklo nárazem tupého předmětu zhruba uprostřed do postranní a zadní krajiny levého stehna osoby. Střet jedoucího motorového vozidla a chodce ve vzpřímeném postavení by toto zranění dobře vysvětlil. Po takovém střetu patrně následoval pád na zem, nebo vozidlo, při kterém mohly vzniknout oděrky a tržně-zhmožděné rány na čele a vyčnívajících částech obličeje, drobné poranění mozku s nitrolebním krvácením a také pohmoždění plic a nevelké krevní

výrony pod pouzdro jater a u levé ledviny. Výše uvedené mnohočetné oděrky ale nemohly vzniknout pouhým jednorázovým úrazovým dějem, tj. odhozením těla při dopravní nehodě – střetu chodce s jedoucím vozidlem. Smrt [jméno] [příjmení] nastala otokem mozku při úrazovém šoku v důsledku mnohočetných úrazových změn. Smrt [jméno] [příjmení] je v příčinné souvislosti se shledanými úrazovými změnami, těžká opilost se na smrti nepodílela. Dle znalce se ke způsobu upoutání lze vyjádřit jen přibližně s přihlédnutím k poloze šatstva na těle zemřelého na místě nálezů těla a z rozmístění úrazových změn. Povaha shledaných oděrků nasvědčuje pro vlečení, smýkání těla po relativně drsném povrchu hlavně v poloze na zádech. Při úvaze vlečení osoby upoutané provazem za některou z dále uvedených částí těla, mohlo dojít i k neúplnému přetočení těla v ose podélné (na pravý či levý bok) a i příčné (téměř kolmo ke směru jízdy). Pro podélné vlečení by svědčily oděrky na zevních plochách těla a končetin, pro příčný pohyb těla pak téměř příčně probíhající oděrky na pravé straně trupu a obou krajinách kyčelních. Co se týká upoutání těla, pak jako nepravděpodobné se jeví upoutání osoby za ruce – okolo zápěstí by úvaz zanechal oděrky, ale vlečením by mohlo dojít ke stažení oděvu. Při upoutání těla kolem krku by úvaz zanechal silnější oděrek ve tvaru škrtdílové rýhy po obou stranách krku (vlevo na krku bylo zjištěno proužkovité sedření pokožky, které odpovídá spíš oděrci, vzniklé okrajem trika) a na krčních orgánech nebyly zjištěny úrazové změny. Smrt by v takovém případě mohla nastat uskrčením. Rovněž upoutání těla ve smyčce podvlečené pod rameny je nepravděpodobné – na zádech je souvislý nepřerušovaný plošný oděrek – v místě kudy by probíhalo lano, by musely být oděrky přerušeny. Úvazem za nohy okolo nártů a vlečením těla v této pozici by mohly být vysvětleny oděrky se ztrátou tkáně na obou nártech (uvázání lana) a i další úrazové změny, avšak k částečnému svlečení kalhot a obnažením hýždí, jak bylo zjištěno na místě nálezů těla, by nedošlo. Ve verzi vlečení těla na laně (vodítko pro psy) upoutaného karabinou za opasek kalhot vzadu uprostřed a dolními končetinami směrem k vozidlu při operativní prověrce dne [datum] je dobře vidět stažení a prodření kalhot. Tuhost figuríny nedovolila simulaci pohybů hlavy a končetin, ale lze předpokládat, že tyto části lidského těla se při tomto způsobu vlečení mohly celkem dobře pohybovat. V reálné situaci tak mohly vlečením a smýkáním po povrchu vozovky (chybně uvedeno vozidla) nastat tímto způsobem úrazové změny a shrnutí šatstva. Zlomenina kosti stehenní je poranění samostatné, které by vlečením či smýkáním těla nevzniklo. Obdobně zlomenina dolní i horní čelisti mohou být poranění samostatná, s vlečením a smýkáním těla upoutaného za vozidlo nesouvisející. Uvedené úrazové změny vykazovaly známky vitální reakce a svědčí pro to, že poranění vznikla za života poškozeného [jméno] [příjmení]. Taková poranění jsou provázena značnou bolestí, mají povahu opakovaného násilí způsobujícího vážné poruchy zdraví, nejen tělesného, ale i duševního. Z hlediska soudně lékařského lze shledaná poranění a jejich vznik považovat za mučivé útrapy.

44. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, specializace – forenzní biomechanika vyplývá, že znalec zkoumáním dospěl k závěru, že z hlediska biomechaniky lze popsat zranění s následující posloupností – úder do dolní i horní čelisti, následovalo přejetí levé dolní končetiny, vznik fraktury stehenní kosti a následné vlečení poškozeného, při němž vzniklo zranění na zádech, hýždích, levém bérce a sedření na levé straně hlavy. Tomu odpovídá i poškození oděvu. Z hlediska biomechaniky je přijatelné pouze vlečení za vozidlem, vlečením pod vozidlem, nebo tlačení před vozidlem je biomechanicky nepřijatelná varianta, z hlediska forenzně biomechanického hodnocení tuto variantu znalec vyloučil. Zranění poškozeného [jméno] [příjmení] není biomechaniky přijatelné pro sražení jedoucím vozidlem, tj. Nebylo způsobeno sražením jedoucího vozidla. Vznik fraktury dolní a horní čelisti je možné (biomechanicky zcela dobře přijatelné) pro způsobení úderem. Zranění horní a dolní čelisti mohlo být způsobeno úderem pěstí nebo pevným předmětem. Pro vznik fraktury dolní čelisti je nutná síla [číslo] [anonymizováno], pro vznik fraktury horní čelisti je nutná síla [číslo] [anonymizováno]. Pro vznik fraktury stehenní kosti je nutná síla [číslo] [anonymizováno]. Středně trénovaný člověk vyvine sílu úderu přes [číslo] [anonymizováno] a může úderem pěstí zcela bez problémů způsobit zlomeninu dolní i horní čelisti. Pro přejetí osoby je potřeba světlost vozidla kolem 25 cm. Vlečení pod vozidlem je biomechanicky nepřijatelná varianta a proto nepřichází v úvahu. K položeným otázkám pak znalec doplnil, že v případě zlomeniny levé kosti stehenní je

z hlediska forenzně biomechanického hodnocení přijatelná varianta sražení [jméno] [příjmení] zadní částí motorového vozidla couvajícího do svahu po ulici [anonymizováno]. S ohledem na popsané zranění poškozeného lze uvažovat o sražení motorovým vozidlem např. typu [anonymizována tři slova], popsané zranění lze způsobit i s jiným typem vozidla, může se jednat o širší množinu osobních vozidel.

45. Z výše uvedeného lze tedy jednoznačně dovodit, že poškozený [příjmení] byl prvotně napaden v ulici [ulice] v prostoru před domem [číslo] kde byla nalezena výrazná krevní stopa, posléze ztotožněná s krví poškozeného. V této době již také s největší pravděpodobností došlo ke zlomenině stehenní kosti. Poté byl odvezen na účelovou komunikaci, vedoucí k přehradě [anonymizována dvě slova], kde byl připoután za vozidlo a vláčen.

46. Příмым důkazem o tom, že trestnou činnost spáchali obžalovaní, je výpověď svědka [příjmení] (dříve vystupujícího v rámci utajené totožnosti pod jménem [příjmení]). Jeho výpověď byla poprvé opatřena až poté, co oznámil, že byl svědkem této události. To se stalo až v roce 2017. Ve svých postupných výpovědích svědek podrobně popsal, čeho byl onu noc svědkem a především označil pachatele.

47. Svědek v přípravném řízení uvedl, že v roce 2008 byl v zahraničí, obchodně, kdy do České republiky se vracel přes hraniční přechod [anonymizováno], pak jel po [ulice] ulici v [obec] směrem do obce [anonymizováno], přičemž zastavil na křižovatce, kde je restaurace [jméno]. Po pravé straně viděl diskotéku, kde se nacházelo hodně lidí. Jel směrem do [obec]. Bylo to v čase kolem 02:15 hodin dne 23.11.2008, kdy se nacházel v okolí [územní celek]. Pak se zdržel asi půl hodiny a více, neví přesně, odjížděl v 03:00 hodin, možná po třetí. Jel směrem k [anonymizována dvě slova], kde se nachází přehrada, ve směru jízdy na [anonymizováno], kde odbočil doprava, kde měl po pravé straně budovu, jejíž plot lemoval cestu, se žlutou stěnou. Když dojížděl ke konci plotu, zahlédl na horizontu světla, z čehož usoudil, že se blíží vozidlo. Při míjení toho vozidla se u pravé strany té budovy rozsvítily halogeny na pohyb, přičemž on na pravé straně viděl zcela jistě auto, které jelo kolem něho, přičemž ve vozidle bezpečně poznal řidiče vozidla, pana [jméno] [příjmení], na místě spolujezdce zahlédl psa rasy rotvajlera, který měl na krku obojek, byly na něm různé cvočky, bylo to v odrazu světla. Za panem [příjmení], když míjel to auto, zcela bezpečně poznal pana [příjmení], který se mu díval během průjezdu přímo do očí. To svědek sledoval ze svého vozidla, bylo to vozidlo typu [anonymizováno], a proto měl dobrý výhled do vozidla, zejména pak díky rozsvíceným halogenům z té budovy. [anonymizováno] pana [příjmení] ho udivil, byl lidově, „vykulený“. Při projíždění si všimnul, že táhnou za autem člověka štíhlejší postavy, mladšího člověka. Zprvopočátku si myslel, že se jedná o geg, srandu, neboť ho nenapadlo, že by to mohlo být tak hrozné, v tu chvíli a vůbec si ten moment neuvědomoval. Ve zpětném zrcátku při průjezdu viděl taženou osobu za vozidlem, zde viděl, jak tato osoba byla tažena za nějaké lanko, není si jistý, co přesně to bylo. Té tažené osobě plandaly nohy, a jedna specificky, vyložené levá noha se mu až tak nezdála, ta plandala tak zvláště, jako když se táhne figurína, nebo něco takového. Svědek pokračoval směrem k přehradě [anonymizována dvě slova], kdy po 50 až 60 metrech se nacházela malá křižovatka ve tvaru ypsilon na horizontu, kterou využil k otočení vozidla. Velmi ho zajímalo, co to bylo a chtěl to vozidlo dojet. Pak zahlédl to vozidlo jet po hlavní silnici směrem na [část obce], přičemž míjelo bývalou továrnu [příjmení], a než dojel na hlavní silnici, která vede z [obec] na [část obce], auto mu zmizelo z dohledu. [příjmení] pak jel ve směru na [obec]. K dotazům pak doplnil, že cesta, kde míjel vozidlo, je velmi úzká, takže je třeba zpomalit. Odhadl, že jel rychlostí tak 20 km/h. Protijedoucí vozidlo se k němu přiblížilo v místech, kde končila budova a kam zasahovalo světlo halogenů, kde v těchto místech míjel uvedené vozidlo, kde poznal řidiče protijedoucího vozidla [jméno] [příjmení], kterého zná a za ním seděl pan [příjmení] a vedle pana [příjmení] další osoba, které ale neviděl do očí, protože ve svém [anonymizováno] seděl výše a tak místo, kde seděla ta třetí osoba, již neviděl. A pak si všiml, že je za tím vozidlem tažená ta osoba. Mezi míjejícími vozidly mohla být mezera tak maximálně 90 cm, více ne. Zrak má svědek velmi dobrý. Pamatuje si, že počasí tehdy nebylo příliš příznivé, byl napadáný čerstvý sníh, viditelnost ale byla velmi jasná

a dobrá. [příjmení] měl na svém vozidle zatmavená skla, navíc osoby v protijedoucím vozidle byly oslňovány tím halogenem, takže svědka poznat nemohli. K tomu protijedoucímu vozidlu svědek uvedl, že to bylo osobní auto, tmavé barvy. Blíže k vozidlu nic dalšího neregistroval, neboť sledoval situaci při míjení a reagoval pouze na ty osoby ve vozidle a pak měl šok z toho, že viděl za vozidlem taženou osobu. Při projetí auta viděl, že distanc mezi vozidlem a tou taženou osobou je maximálně 2 až 2,5 metru, nohy té osoby plandaly směrem k vozidlu svědka, přičemž viděl, jak značně levá noha jakoby vlaje, plandala v té rychlosti. Tělo bylo taženo za lanko, nebo něco takového úzkého. Tělo bylo na levé straně tzv. od zadku na levé pülce, tedy po levém boku, u zadního nárazníku toho vozidla byly nohy a tělo spíše jako vzadu. Tělo mu přišlo bezvládné. Od doby, co minul to vozidlo až do té doby než se otočil a jel směrem k hlavní silnici, to odhaduje na 2 až 2,5 minuty. V té době neviděl žádné další vozidlo, či nějakou další osobu, byla pozdní doba.

48. V původním hlavním líčení byl svědek vyslýchán ještě za situace, kdy byla utajena jeho podoba a totožnost. Proto bylo v mnoha ohledech obtížné konkretizovat a verifikovat některá vyjádření svědka, neboť tím mohla být totožnost svědka prozrazena. V dalším hlavním líčení, po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze bylo však utajení totožnosti svědka zrušeno (vrchní soud k tomu dal v podstatě jasný pokyn) a svědek tedy mohl být vyslechnut ke všem podstatným okolnostem. Díky tomu došlo také k objasnění mnoha nesrovnalostí v původních výpovědích.

49. Soud se nejprve zaměřil na skutečnost, proč byla svědkem celá věc oznámena až se značným časovým odstupem. K tomu svědek v přípravném řízení uvedl, že když druhý den zjistil, že se stal ten hrozný čin, jehož byl svědkem a viděl i z televize, že pana [příjmení] zavraždili, dál to nějak nevnímal, jelikož situaci hodnotil, že pan [příjmení] byl zatčen a že je věc vyřešena, navíc byl v té době zaneprázdněn prací. S odstupem času, kdy se to stalo, viděl osobně v [obec] osobu i ty další osoby, které to způsobily, a byl v šoku. Konkrétně pana [příjmení]. Myslel si, že je věc dále v šetření a nemohl to stále nechávat v sobě. Žil s tím hodně dlouho. Když zjistil, kdo [příjmení] opravdu je a jakou má reputaci násilníka, dostal strach a obavu o své blízké. Vyhodnotil to tak, že s ohledem na svoji víru, kdy s tím vědomím neustále žil a sám má rodinu a děti, tak by před pánem [příjmení] takto nemohl ani umřít. Uvádí, že zcela upřímně, ne jen před všemi, ale i před pánem [příjmení], že s tím nedokáže žít. V době, kdy zjistil, že je [příjmení] na svobodě, volal na Policii ČR, ovšem s odstupem času neví už nic a nepamatuje si výsledek jeho oznámení. [příjmení] zná, ví, že tehdy pracoval na PČR, když na té policii byl, tak ho tam viděl. [příjmení] ale jeho nezná, neboť svědek s ním nikdy osobně nic neměl a neřešil. To oznámení, co tehdy činil na PČR, bylo v řádu měsíců od toho skutku, maximálně dva roky, vzhledem k tomu, že dlouhodobě pobývá v zahraničí, situaci nesledoval.

50. V hlavním líčení [datum] pak uvedl, že první oznámení učinil v řádu týdnů až měsíců od události. Volal na tísňovou linku policie a sdělil, čeho se jeho oznámení týká. Bylo mu sděleno, že se mu někdo ozve, ale nikdo se mu neozval. Oznámení neučinil osobně, protože se bál [příjmení]. Když se rozhodl věc oznámit po letech znovu, rozhodl se vyhledat policistu [příjmení], o kterém věděl (z televize a od lidí z [obec]), že vede v této věci vyšetřování. Jel tedy na policii v [obec], kde požádal o kontakt na něj. [příjmení] zkontaktoval osobně a vše mu řekl. Ten s ním nic neseptisoval, později se mu ozvala Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen GIBS). Dále uvedl, že věřící byl již v roce 2008. Až nyní se však svěřil s celou věcí kamarádovi (odmítl však sdělit jeho totožnost), který jej přesvědčil, aby věc oznámil. V dalším řízení před soudem bylo zjištěno, že oním kamarádem byl svědek [jméno] [příjmení]. Navíc ho tížilo svědomí. Bál se však o své čtyři děti. Svědek zopakoval, že krátce po činu se dozvěděl z médií, že [příjmení] byl zadržen. [jméno] [příjmení] však nic neslyšel. V tu noc, kdy se stala událost, u sebe neměl mobilní telefon.

51. V hlavním líčení dne 15. 6. 2020 pak uvedl, že v tu noc u sebe měl mobilní telefon, ale v dané lokalitě není signál. Na opětovný dotaz, proč neučinil okamžité oznámení na policii uvedl, že nechtěl mít problémy, nevěděl,, jestli je ten člověk zavražděnej“. Osobě, u které byl na návštěvě, to vše řekl, ta mu však poradila, aby to nechal být, že se to nějak vyřeší. Jako další důvod, proč

nevolal policii, uvedl, že mu auto zmizelo z dohledu. Kdyby se mu podařilo jej dohonit, policii by zavolal.

52. Soud po zrušení utajení totožnosti svědka [příjmení] zjistil, že svědek byl ve svém bydlišti osobami, u kterých byl na „návštěvě“, byli ve skutečnosti jeho matka a její partner. Soud je proto v hlavním líčení vyslechl a zaměřil se především na to, kdy se svědek vrátil domů, jakým vozidlem a co dělal po návratu domů.

53. Svědkyně [příjmení], matka svědka [příjmení] především vypověděla, že i ona společně se svým partnerem pozorovala na cestě k přehradě pomalu jedoucí vozidlo. Bylo to někdy kolem 02.00 a 02:30 hodin a svědkyně si myslela, že tam někdo vykrádá chaty. Svědek [příjmení] přijel domů z Itálie, kde byl dodávkou s vlekem. Doma se pouze otočil, vzal si klíče od jiného auta, asi od [anonymizováno] a zase odjel. Svědkyně nedokázala automobil přesně identifikovat, podle ní to bylo normální osobní auto. Svědkyně pak nedokázala na dotaz sdělit, jaký je rozdíl mezi typy [anonymizováno], [anonymizováno] a [anonymizováno]. V rodině měli každý své auto, ona sama neví, jaké v té době používala. Podle svědkyně její syn domů nešel, klíče si vzal v předsíni. Později svědkyně říkal, co viděl na cestě k přehradě.

54. Svědek [příjmení] pak uvedl, že společně se svědkyní [příjmení] pozoroval světlá automobilu na cestě k přehradě. Později šel spát, takže neví kdy přijel svědek [příjmení] z Itálie. Podle svědka byl svědek [příjmení] v Itálii dodávkou [anonymizováno] [anonymizováno] s vlekem. [příjmení] měl ještě další vozidlo, svědek ale neví, jaké značky. Oni se [příjmení] měli také vlastní vozidlo, myslí, že [jméno].

55. Z výše uvedeného je patrné, že výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení] se značně liší od výpovědi svědka [příjmení]. Především svědkyně [příjmení] popisuje průběh noci zcela jinak, oba svědci také hovoří o jiných vozidlech než svědek [příjmení]. Zde je ale třeba říct, že již na základě jiných, dále zmíněných důkazů dospěl soud k závěru, že výpověď svědka [příjmení] je autentická a je opřena o reálný prožitek. Je tedy nepochybné, že svědek musel dostat prvotní impulz, proč se vydal na příjezdovou komunikaci k přehradě. Proto je třeba vycházet z toho, že on sám pozoroval dění na komunikaci a verze svědkyně [příjmení], že se pouze „otočil“ a znovu odjel, aniž by se zdržel doma, je nepravděpodobná. Je třeba vidět, že v případě svědkyně [příjmení] se jedná o osobu pokročilého věku, která si zjevně nemusela události zapamatovat správně. Stejně tak nelze vycházet z její výpovědi ohledně vozového parku. Svědkyně vypovídala velmi neurčitě o tom, jaké vozy v onu dobu vlastnili. Připustila, že mezi typy [anonymizováno] se příliš neorientuje. Proto je daleko uvěřitelnější výpověď svědka [příjmení], který si byl zcela jistý tím, jaká vozidla tehdy používal.

56. Vysvětlení, proč svědek bezprostředně neoznámil trestnou činnost obžalovaných, je pochopitelné. Svědek uváděl, že prvotně trestnou činnost nenahlásil, protože v místě nebyl telefonní signál. Protože se jednalo o noční hodiny, odejel domů a ráno již byl seznámen s tím, že na místě pracuje na policii. Důležitým může být pak i faktor strachu. Svědek byl přece jen svědkem velmi neobvyklé situace, kdy viděl za osobním vozidlem vláčet člověka. takové věci jsou schopni jen velmi otrlí pachatelé a proto i svědek se mohl obávat o svou bezpečnost. Tato obava se samozřejmě mohla prohloubit poté, co se ze sdělovacích prostředků dozvěděl, že jedním ze zadržovaných a podezřelých je policista [příjmení]. Navíc sám svědek uvedl, že [příjmení] znal, byť jen zprostředkovaně, jako policistu s ne zrovna dobrou pověstí. Lze pochopit i argument svědka, že časem ho neopustila myšlenka na celou záležitost a šířila jej skutečnost, že věc neoznámil a pachatelé nebyli potrestáni. Důležitou roli mohla mít i víra svědka. Přitom soud zdůrazňuje, že víra v [příjmení] může být velmi osobní záležitostí, nelze ji zaměňovat z formální příslušností k určité církvi a do velké míry je to vnitřní věc každého věřícího, jak se s jejími zásadami vyrovná a jak je projeví navenek.

57. Jak už bylo výše řečeno, svědek uvedl, že se již snažil věc oznámit jednou policií prostřednictvím tísňové linky. O pravdivosti tohoto sdělení svědčí především úřední záznam policejního orgánu ze dne 3. 5. 2010, podle kterého oznámila osoba, která se představila jako [jméno] [příjmení], že má

poznatky o tom, jak, „před dvěma lety tahali člověka na laně“. Tato osoba sdělila, že bydlí někde v okolí místa činu. Je OSVČ, byl v zahraničí. Kdyby měl svědčit proti policistům, odstěhoval by se z [obec], neboť má děti.

58. Tuto informaci pak verifikoval i svědek [jméno] [příjmení]. Ten potvrdil, že v roce 2010 byl poznotek o tom, že se někdo snažil telefonicky oznámit, že byl svědkem trestné činnosti. Došlo k rozsáhlému prověřování telefonního čísla, ze kterého bylo voláno (o tom je ve spise založen obsáhlý materiál), ale bylo zjištěno, že bylo službu konajícím policistou špatně zapsáno. Nicméně později bylo zjištěno, že číslo je téměř shodné (až na poslední číslici) s telefonním číslem zaměstnance svědka [příjmení].

59. Svědek [příjmení] se pak nakonec prokazatelně přihlásil v roce 2017. K tomu obsáhle vypovídal svědek [příjmení], policista služebně zařazený jako vedoucí odboru hospodářské kriminality v [obec], který také tehdy sepsal úředním záznam ze dne [datum]. Svědek [příjmení] potvrdil, že mu svědek [příjmení] sdělil, že byl dlouho v zahraničí a myslel si, že pachatelé byli usvědčeni. Když se vrátil, viděl obžalovaného [příjmení] na svobodě a rozhodl se to nahlásit. Svědek [příjmení] také potvrdil výpověď svědka [příjmení], že věc konzultoval s jinou osobou a ta mu doporučila, aby věc oznámil.

60. Soud zjistil, že onou osobou je svědek [příjmení], který byl vyslechnut v hlavním líčení. Ten potvrdil, že se mu svědek [příjmení] svěřil se svými poznatky o trestné činnosti obžalovaných a on mu doporučil, ať se obrátí na policii. Konkrétně mu řekl, ať se obrátí na [příjmení], který tu věc v roce 2008 vyšetřoval. Svědek je bývalý příslušník policie a věděl, že to vyšetřoval právě [příjmení]. Svědek [příjmení] pak během výpovědi opakovaně zdůrazňoval, že [příjmení] nevěřil, neboť ho zná a má tendenci zveličovat. Tato tvrzení však nejsou pro soud nikterak podstatná, když se jedná pouze o subjektivní názor svědka. Navíc nelze v této souvislosti pominout, že svědek na počátku výpovědi zmínil své mnohaleté přátelství s obžalovaným [příjmení].

61. Soud v rámci dokazování zjistil, že již v době, kdy svědek [příjmení] činil oznámení na policii, byl sám stíhán pro majetkovou trestnou činnost. To potvrdil i svědek [příjmení]. Nabízí se tedy logicky úvaha, jestli svědek nechtěl svým oznámením vytežit nějakou výhodu směrem ke svému stíhání. To ale svědek popřel, stejně tak svědek [příjmení] vypovídal o tom, že svědek [příjmení] si nekladl žádné podmínky. Koneckonců, ani objektivně žádnou výhodu nezískal. Nakonec proti němu byly podány ke Krajskému soudu v Plzni a ve společném řízení byl pod sp.zn. 5 T 8/2019 odsouzen, byť zatím nepravomocně, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

62. Soud se dále zabýval otázkou, proč se svědek na místě nacházel, zda se tam vůbec nacházet mohl a jak se tam dostal. Zde je třeba zdůraznit, že v původních výpovědích soud narážel na značné mezery ve sděleních svědka, které pramenily logicky z jeho utajené totožnosti. Po zrušení tohoto statusu pak mohl uvést již všechny skutečnosti, které jsou důležité. Svědek tak objasnil, že z Itálie ten den přijel malým nákladňákem a poté, co se rozhodl jet prověřit, co se děje na příjezdové cestě k přehradě, použil vozidlo [jméno] [příjmení]. Toto vozidlo popsal jako [anonymizováno] s malou korbou (prostým nahlédnutím do internetových vyhledávačů lze ověřit, že popis se s typem vozidla opravdu shoduje). To je důležitá informace z pohledu hodnocení, zda následně mohl mít výhled z automobilu, který popisuje v předchozích výpovědích. Soud se nadále nemusí zabývat otázkou, zda svědek mohl nebo nemohl stihnout návrat z Itálie. Evidentně se tak stalo, neboť již nyní není pochyb o tom, že svědek popisuje autentické zážitky. Soud může bez výhrad přijmout i tvrzení svědka, že na místo, kde se setkal s vozidlem pachatelů, odjel poté, co z okna svého domu pozoroval podezřelý pohyb automobilu a dospěl k závěru, že by se zde mohlo odehrávat cosi nezákonného. Policejní orgán předložil soudu videozáznam prověrky v bydlíšti svědka [příjmení] na adrese [obec a číslo] ze dne [datum], ze kterého je patrné, že výhledové poměry z okna, ze kterého svědek pozoroval komunikaci, jsou natolik dobré, že bylo možno pozorovat to, co svědek popisuje. Je třeba zdůraznit, že deset let před tím, musely být ještě lepší s ohledem na menší vrstev vegetace.

63. K prověření a potvrzení skutečností uváděných svědkem [příjmení] policejní orgán [příjmení] dne [datum] v době od 20:00 hodin do 21:00 hodin provedl v obci [obec], na účelové komunikaci vedoucí od přehrady [anonymizována dvě slova] směrem ke křižovatce se silnicí [číslo] v obci [obec], vyšetřovací pokus podle § 104c trestního řádu. Účelem provedení tohoto pokusu bylo prověření vizuálně pozorovacích schopností svědka, tj. zda tento svědek dokáže identifikovat osádku protijedoucího osobního automobilu za obdobných světelných a klimatických podmínek, které v místě nacházejícím se těsně za objektem domu [adresa] v obci [obec] byly v noci dne [datum]. Policejní orgán [příjmení] provádějící tento úkon pak v maximální možné míře přizpůsobil podmínky, za kterých vyšetřovací pokus provedl, skutečnému stavu, jaký mohl být na místě činu v době, kdy patrně došlo k úmrtí poškozeného. Vyšetřovací pokus byl uskutečněn za použití figurantů (příslušníků GIBS, tedy osob, které byly svědku dostatečně známy, jelikož policejní orgán provádějící pokus vycházel ze skutečnosti, kdy svědek ve výpovědi potvrzoval, že osoby, které viděl v protijedoucím automobilu v uvedený večer, kdy mělo dojít k usmrcení [jméno] [příjmení], poznal právě proto, že tyto osoby osobně znal). Jako vozidla, ze kterého měl svědek pozorovat protijedoucí vozidlo, bylo použito terénního automobilu zn. [anonymizováno], které odpovídalo osobnímu automobilu v provedení [anonymizováno], který v uvedené době užíval svědek (nyní již soud ví, že se jednalo o vůz [anonymizováno] [anonymizováno], skutečně typově shodný vůz). Národním provedením pravděpodobného dějového průběhu jízdy pachatelů na místě činu ve stejných podmínkách i za použití automobilu se stejnými technickými parametry bylo zjištěno, že v okamžiku, kdy na účelové komunikaci v prostoru za objektem [adresa] došlo k míjení automobilu typu [anonymizováno] [značka automobilu] (kdy ve vozidle tohoto typu jel svědek) naznačujícího jízdu ze směru od odbočky v obci [obec], s automobilem figurantů, kteří přijížděli v protisměru, tedy po účelové komunikaci vedoucí ve směru od přehrady [anonymizována dvě slova], bylo zjištěno, že svědek dokáže jednoznačně vidět a také i identifikovat řidiče protijedoucího vozidla, a za stejných podmínek dokáže také vidět a i identifikovat osobu nacházející se vzadu na sedadle za řidičem, kdy toto je dáno zejména vyšší světlou výškou osobního automobilu typu [anonymizováno]. Současně lze i s ohledem na výsledek provedeného vyšetřovacího pokusu konstatovat, že pokud svědek ve své svědecké výpovědi uvedl, že za stejných podmínek na předním sedadle si všiml psa rotvajlera, lze toto tvrzení považovat za pravdivé, jelikož světlo dopadající v rámci prováděného pokusu do vnitřních prostor protijedoucího vozidla, bylo natolik dostatečné, aby svědek tohoto psa mohl vidět a i identifikovat jeho rasu Osoba sedící vzadu na sedadle za spolujezdcem nebyla svědkem identifikována, jelikož tuto osobu v důsledku nedostatečného osvětlení v okamžiku míjení vozidel spatřil pouze v obrysech a nebyl schopen tuto osobu identifikovat. V rámci výše uvedeného vyšetřovacího pokusu bylo potvrzeno, že světlo pronikající do vnitřních prostor protijedoucího vozidla bylo dostatečné pouze k poznání, že na tomto sedadle (zadní sedadlo za spolujezdcem) někdo sedí, ale bylo nedostatečné k případné identifikaci této osoby. Na základě provedeného vyšetřovacího pokusu dospěl soud k závěru, že svědek mohl dostatečně vidět tváře řidiče protijedoucího vozidla i osoby sedící vzadu na sedadle za ním, tak aby je mohl bezpečně identifikovat, jak popisuje ve své svědecké výpovědi. Současně v rámci pokusu bylo pozorováním policejního orgánu také potvrzeno, že svícení světlometů od vozidla [anonymizováno] bylo natolik dostatečné, aby osvětlilo prostor za protijedoucím vozidlem, jak bylo zjištěno z předešlého šetření konaného v rámci prověřování a současně bylo také zjištěno, že svědek má za uvedených světelných a klimatických podmínek dostatečné schopnosti k tomu, aby dokázal jednoznačně poznat, co bylo taženo za vozidlem, které pozoroval, přičemž intenzita dopadajícího světla z vozidla [anonymizováno] typologicky shodného s vozidlem, ve kterém svědek jel v noci [datum], je natolik dostatečná, aby svědek mohl jednoznačně poznat, že za vozidlem, které viděl a pozoroval, bylo taženo lidské tělo.

64. Soud musí zdůraznit, že se rozhodně neztotožnil s názorem obhajoby, že vyšetřovací pokus byl pouhou „fraškou“. Jednalo se o standardní vyšetřovací pokus, svým provedením respektující zákonná ustanovení trestního řádu. To, že svědek poznával osoby, které znal, je naopak logické,

neboť i v případě pachatelů se jednalo o osoby jemu známé. Při vyšetřovacím pokusu však nevěděl, kde budou policisté ve vozidle sedět a v jakém pořadí pojedou.

Podmínky vyšetřovacího pokusu mohly být správně nastaveny i na základě výpovědi svědka [příjmení]. Ten uvedl, že pouliční osvětlení na té účelové komunikaci v roce 2008 nebylo a není dosud žádné. Jeho dům je vybaven několika osvětleními a byly a jsou identické od roku 2008 dosud. Když začne u garáže, tak nad vjezdy do garáží jsou umístěny dva halogeny, které se ovládají spínačem, který je na sloupu mezi vraty do garáží, ty se neovládají fotobuňkou. Osvětlení terasy je zajištěno dalšími dvěma halogeny. Jeden halogen je umístěn na zahradním domku, který se ovládá vypínačem, nikoliv fotobuňkou. Další halogen je umístěn na rohu domu, ve zvýšené poloze, tak ve třech metrech a ten se spouští fotobuňkou. Další halogen je umístěn na vchodu od účelové komunikace a směřuje na schody, je umístěn nad hlavním vchodem a je rovněž ovládán fotobuňkou. Ještě byl za domem jeden reflektor, ale v té době nefungoval a nefunguje dodnes. Reflektor nad hlavním vchodem u schodů osvětluje schody vedoucí od domu a samozřejmě je ve vyšší poloze, tak osvětluje i louku naproti domu. Občas se stává, že při průjezdu vyššího vozidla, např. traktoru, či nákladního auta, spustí. Reflektor umístěný nad terasou svítí až směrem na garáž na účelovou komunikaci směrem na přehradu [anonymizováno], je ovládaný fotobuňkou a vypne se asi minutu po ukončení pohybu. Kužel tohoto reflektoru směřuje směrem k účelové komunikaci, kdy prostor dougaráží je ve stínu, ale následně účelová komunikace je již osvětlená tímto světlem. Tento kužel světla svítí i mimo hranu zahradního domku, kde roste ořezaná lípa, která má korunu ve tvaru koule a mezi hranou tohoto domku a korunou stromu vzniká prostor, kterým ten kužel světla osvětluje další prostor vlevo od účelové komunikace. V roce 2008 byla lípa ořezaná a netvořila korunu, což zvětšovalo osvětlený prostor. Pokud v hlavním líčení uvedl, že při vyšetřovacím pokusu ovládal světla ručně, pak to nemůže svědčit o ničem jiném, než o tom, že policejní orgán potřeboval opakovaně nastavovat podmínky na místě činu a ty také dokumentovat. Rozhodně to nemůže mít vliv na zjištěný směr a intenzitu světla a světelné podmínky jako takové.

65. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že v nočních hodinách ze dne [datum] na den [datum] byla doma, tj. na chalupě v obci [obec a číslo]. [příjmení] se nachází na koci obce [anonymizováno], směrem k přehradě [anonymizována dvě slova]. [příjmení] je vzdálená cca 20 až 30 metrů od účelové cesty vedoucí od přehrady [anonymizována dvě slova] směrem k [anonymizováno]. V tu noc se probudila a šla na WC, to bylo v 03:10 hodin. Potom šla do kuchyně zapálit si cigaretu. Upoutalo jí světlo auta, jedoucí od přehrady směrem na [obec]. V tom ročním období tak ani chatari už nejezdí. K vozidlu uvedla, že se jednalo o tmavý flek, o tmavé osobní auto, ale značku ani typ není schopna uvést. Měla za to, že by to mohl být taxík, ale označení taxislužby neviděla. Byl napadlý sníh, viditelnost byla dobrá. Vozidlo mohlo jet rychlostí tak 30 – 40 km/h. Že by za vozidlem bylo něco taženo, to neviděla. Pak šla spát. Auto sledovala tak dvě minuty.

66. Tato výpověď je důležitá především proto, že potvrzuje přítomnost pomalu jedoucího automobilu na účelové komunikaci v době, o které hovoří i svědek [příjmení].

67. Nyní se soud již bude zabývat důkazy, které nějakým způsobem souvisejí s obhajobou obžalovaných, především obžalovaného [příjmení] a existencí případného alibi na dobu spáchání trestné činnosti. Jedná se především o množství svědeckých výpovědí. Již dříve soud zmínil, že některé z nich byly evidentně ovlivněny obžalovaným, což vyplývá z odposlechů z návštěvní místnosti věznice. A pod dojmem toho k nim soud přistupoval jako ke krajně nevěrohodným.

68. Svědkyně [příjmení] (v přípravném řízení vystupující pod smyšleným jménem [jméno] [příjmení]) uvedla, že v předmětné době, tedy v noci ze soboty na neděli dorazila někdy před třetí hodinou ranní na diskotéku [anonymizováno] v [obec]. Asi tak 20 až 30 minut po jejím příchodu, tj. kolem půl čtvrté ráno viděla na diskotéku přicházet [jméno] [příjmení] s nějakým klukem, kterého nezná. [příjmení] měl na sobě džíny a nějakou tmavší mikinu, ten druhý kluk měl zimní bundu. [příjmení] s tím klukem přicházeli z venku, nevšimla si, že by byli na té diskotéce při jejím příchodu. Když přišli, šli hned k baru, dále si jich nevšimla. Pokud jde o přítelkyni [příjmení], tu

zná od vidění, jmenuje se [jméno] [příjmení]. [jméno] na té diskotéce registrovala také, byla tam, už když ona přišla.

69. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl k dotazu na večerní hodiny dne [datum] a noční hodiny dne [datum], tedy k časovému období před úmrtím [jméno] [příjmení], že kolem osmnácté hodiny se slezli a hráli karty, on, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Sešli se u [jméno] [příjmení] v jeho bytě a to v [obec], [ulice], myslí [adresa]. U pokeru popíjeli pivo Staropramen, hráli do cca půlnoci. Pak skončili a on a [jméno] [příjmení] šli do baru [příjmení]. [jméno] si sedli na baru a opět popíjeli. Do baru přišel [jméno] [příjmení], sedl si o dvě místa vedle nich, dal si malé pivo, upadl z barové židličky. Barman mu pomohl vstát a řekl mu, ať dopije a odejde. Mezitím do baru přišla [jméno], kdy se jedná o paní [jméno] [příjmení]. [příjmení] s [jméno] tam seděli do cca 2 hodin, potom zaplatili a řekli [jméno], že jdou domů. Šli na diskotéku [anonymizováno], nebo tak se to v té době jmenovalo, hned vedle [anonymizováno]. Když tam přišli, [příjmení] si sundal bundu a dal si ji do šatny, on si bundu nechal a šli nahoru. Tam popíjeli Havanu, potom tančili a zhruba za dvě hodiny šel svědek domů. [příjmení] měl na sobě modré rifle a nějakou mikinu. K dotazu uvedl, že do baru [příjmení] neměl v úmyslu jít, přemluvil ho ale [příjmení]. Když přišla do baru [příjmení] [jméno], byla mezi nimi, jím a [jméno]. [jméno] [příjmení], který přišel do baru, se bavil nejspíše pouze s barmanem, s ním, [jméno] [příjmení], ani [jméno] se nebavil. V době, kdy [jméno] [příjmení] upadl na zem a pomáhal mu vstát barman, on a [jméno] [příjmení] seděli na barových židličkách. [příjmení], ani [jméno] [příjmení] barmanovi se zvedáním [jméno] [příjmení] nepomáhal. O úmrtí [jméno] [příjmení] se dozvěděl od policistů. Na diskotéce [anonymizováno] byla i [jméno] [příjmení], ta byla ve [anonymizováno] [anonymizováno]. V té době ještě nebyl zákaz kouření, tak kouřil na té diskotéce, zda venku, to si již nepamatuje, neví o tom. [jméno] [příjmení] zná, myslí, že tam dělal tehdy vyhazovače.

70. V hlavním líčení pak svědek zopakoval, že se poškozeného ani nedotkl (a nevyověděl to ani o obžalovaném [příjmení]), nedokázal si vysvětlit, jak se na něj dostaly pachové stopy poškozeného (viz dále).

71. Svědek [jméno] [příjmení] k dotazu na noční hodiny ze dne [datum] na [datum] uvedl, že v té době pracoval jako pomocný číšník v baru [jméno] v [obec], [ulice] ulice. Přesné časy si již nepamatuje, ale ví, že v baru byl [jméno] [příjmení]. Jestli tam byl již při jeho příchodu, či přišel později, to si již svědek nepamatuje. Vybavuje si, že [jméno] [příjmení] seděl u baru, něco pil, ale co to bylo a kolik, to si již nepamatuje. Zda a s kým seděl, to si nevybavuje. Ví, že jak byl [jméno] [příjmení] napitý, upadl z barové židle a on ho zvednul, řekl mu, že mu nic nedá a ať se jde vyspat a přijde příště. [jméno] [příjmení] na to reagoval v pohodě, řekl, že jo, a potom odešel. Žádný konflikt, ani rvačku, během večera nezaznamenal. [jméno] [příjmení] zná od dětství, ale nikdy se nevyhledávali, ani nenavštěvovali. [jméno] [příjmení] zná, a to od [jméno] [příjmení], chodili spolu občas do [anonymizováno]. [jméno] [příjmení] byl ten večer v baru s [jméno], a svědek myslí, že tam byl i pan [příjmení]. Myslí, že seděli u stolku pod televizí. Neviděl, že by tam [jméno] [příjmení] komunikoval s [jméno] [příjmení]. Neviděl, že by tam měl ten večer [jméno] [příjmení] s někým konflikt. Nepamatuje si, zda mu někdo pomáhal se zvednutím [jméno] [příjmení] ze země. Kdy odcházeli z baru [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], neví, odcházet je neviděl. Myslí si, že po odchodu [jméno] [příjmení] tam ještě byli, ale stoprocentně to říci nemůže.

72. V hlavním líčení setrval na tom, že poškozeného [příjmení] zvedal ze země sám.

73. Na tomto místě je třeba zmínit jeden podstatný důkaz. V rámci ohledání byly odebrány z těla zemřelého poškozeného [jméno] [příjmení] otisky pachových stop a to konkrétně z předloktí a hřbetu levé i pravé ruky, které byly následně porovnány se srovnávacími pachovými konzervami, odebranými dne [datum] tehdy prověřovaným osobám, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], [datum narození], přičemž podle odborného vyjádření z oboru metod pachové identifikace byla zjištěna shoda srovnávacích pachových konzerv odebraných prověřovaným osobám s otisky pachových stop nalezených na obou rukou zemřelého [jméno] [příjmení], kdy pachové otisky

[jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] byly identifikovány na obou rukou poškozeného [jméno] [příjmení].

74. Obžalovaný [příjmení] existenci vlastních pachových stop na těle poškozeného zdůvodnil tím, že jej pomáhal zvedat ze země po pádu z barové židle. O jiném kontaktu se ani on nezmiňuje. Tato obhajoba je však bez pochyb vyvrácena výpovědí svědků [příjmení] a [příjmení]. Je třeba si uvědomit, že pachové stopy byly nalezeny na holém těle poškozeného. Ten měl však podle provedených důkazů na sobě mikinu a bundu, které si během večera nesvlékl. Navíc přenos pachových stop vyžaduje delší a těsnější kontakt, nikoli jen třeba letmý a náhodný dotek. V kontextu ostatních důkazů tedy lze spolehlivě uzavřít, že k otisku pachových stop muselo dojít při manipulaci s tělem poškozeného, ať už s živým či mrtvým.

75. Svědkyně [příjmení], přítelkyně obž. [příjmení] vypověděla, že dne [datum] přišla asi ve 22.00 hodin do baru [jméno], odkud odešla asi o půlnoci na diskotéku [anonymizováno]. [jméno] se dozvěděla, že obžalovaný [příjmení] je v baru [anonymizováno], a odešla za ním. Bylo to tak maximálně za tři čtvrtě hodiny po příchodu na diskotéku. V baru seděl i [příjmení]. Byl ale hodně opilý, dopil malé pivo a odešel. Oni zůstali v baru asi tři čtvrtě hodiny a odešli na diskotéku [anonymizováno]. [jméno] spolu setrvali až do cca pěti hodin. Obžalovaný nikam neodcházel, pouze krátce ven kouřit. Svědkyně tedy potvrzuje alibi obžalovaného, že v inkriminovanou dobu byl s ní a na diskotéce. Svědkyně dále uvedla řadu osob, které ten večer byly v baru a na diskotéce, popsala také, jaké měl obžalovaný oblečení.

76. U této svědkyně je třeba se podrobněji zastavit. Po vzetí obžalovaného [příjmení] do vazby se stala jeho spojkou s vnějším světem, byla to ona, co byla obžalovaným opakovaně pověřována, aby vyhledávala svědky a působila na ně, jak mají vypovídat. Níže se soud bude zabývat touto její činností ve vztahu ke konkrétním svědkům, kteří byli vyslechnuti. Nyní pouze krátce k její výpovědi v hlavním líčení. Zatímco před soudem dne [datum] uváděla významné podrobnosti včetně časových údajů a výčtu osob, v autentickém rozhovoru, zachyceném při odposlechu dne [datum] (čl. 854), tedy více než o rok dříve, sděluje [příjmení], že si z toho večera vůbec nic nepamatuje. Totéž zopakovala například i v rozhovoru dne [datum] (čl. 855). Vysvětlení svědkyně k tomuto faktu považuje soud za zcela nedostačující. Svědkyně totiž uvedla, že v té době byl [příjmení] krátce ve vazbě a ona měla jiné starosti, např. o děti. Během toho roku se rozpomněla. Soud ovšem vidí tuto věc zcela jinak. Výpověď před soudem byla předem pečlivě připravená, aby potvrdovala obhajobu obžalovaného. Ze zmíněných odposlechů je patrné, že od první monitorované návštěvy dne [datum] obžalovaný probírá se svědkyní detaily její případné výpovědi, ale i výpovědi jiných svědků.

77. Soud tedy hodnotí výpověď svědkyně [příjmení] jako zcela nevěrohodnou, předem připravenou a naučenou.

78. Svědkyně [příjmení] vypověděla, že na diskotéku [anonymizováno] přišla kolem 01:00 hodin. Viděla tam obž. [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Odcházela asi v 03:15 hodin. Šla se rozloučit s [příjmení], [příjmení] byl s ní. Svědkyně uváděla značné podrobnosti k onomu večeru, včetně toho, jaké pití si objednával, kolikrát byla kouřit a podobně. Přitom byla prvně vyslýchána jako svědkyně právě až v hlavním líčení. Je pravdou, že její jméno nebylo zachyceno v odposleších, nicméně jméno jejího manžela, svědka [jméno] [příjmení] několikrát. [příjmení] jiné s požadavkem, aby právě on potvrdil, že obžalovaný a [příjmení] byli celý večer spolu na diskotéce. Kupodivu to učinila právě svědkyně [příjmení], které zmiňuje právě dobu, během které mělo dojít k trestné činnosti.

79. Svědek [příjmení] v hlavním líčení vypověděl, že dne [datum] přišel kolem 02:00 hodin na diskotéku, kde se potkal s obžalovaným [příjmení]. Ten jej seznámil s [anonymizováno]. Společně se bavili asi hodinu. Poté odešel domů. [anonymizováno] si pamatuje podle toho, že mu otec musel otevřít a od něj se také dozvěděl, kdy přišel domů. Tento večer si pamatuje proto, že později byl

[příjmení] obviněn a bavili se spolu o tom. Na časové údaje o svém návratu domů se ptal svého otce proto, že ho to zajímalo, kdyby je někdo potřeboval.

80. Vysvětlení svědka, proč si uchoval v paměti pro něj zcela nevýznamný večer a proč se zcela bez racionálního důvodu zajímal o konkrétní časové údaje, nutno zcela odmítnout. Pomine-li soud až absurditu takových sdělení, je třeba i zde zdůraznit, že svědek byl zjevně dopředu připraven a bylo mu sděleno, co je třeba u soudu vypovědět. Z odposlechu ze dne [datum] (čl. 860 - 861) je totiž patrné, že [příjmení] s [příjmení] hovoří o nutnosti zajet za „ [jméno]“, který bydlí ve „ [anonymizováno]“. V rámci ověřování totožnosti svědka při hlavním líčení bylo zjištěno, že má bydliště na adrese [adresa]. V dalším rozhovoru [příjmení] požaduje po [příjmení], aby instruovala svědka v tom smyslu, že „ ve dvě třicet [anonymizováno]“, neboť „ to potřebuje složit do tří hodin“. V kontextu citovaných odposlechlů a výpovědi svědka je nepochybné, že oním [jméno] je právě svědek [příjmení]. Soud tedy hodnotí jeho výpověď jako zcela nevěrohodnou a nepřikládá jí žádný význam.

81. Svědci [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] nesdělili k věci nic podstatného. Je ovšem třeba si připomenout, že i tito svědci měli posloužit k potvrzení obhajoby obžalovaného, hovoří se o nich v odposleších. Konkrétně o [příjmení] (čl. 853, 854, 861), [příjmení] (čl. 854, 858, 867), [příjmení] (čl. 857, 858, 862, 868), [příjmení] (čl. 856, 862).

82. Další svědecké výpovědi byly před soudem opatřeny na základě pokynu Vrchního soudu v Praze.

83. Svědek [příjmení] vypověděl, že na předmětný večer si pamatuje. Byl se svou přítelkyní v baru [anonymizováno]. Přišli tam ve 22:30 a odcházeli v 02:30 hodin, to si pamatuje. V [anonymizováno] viděl sedět poškozeného [příjmení] s cizím mužem. Mezi 01:00 hodin a 02:00 hodin zaregistroval v baru obžalovaného [příjmení] a [jméno] [příjmení].

84. Také k tomuto svědkovi se vztahují odposlechy z věznic. Dne [datum] tohoto svědka řešil obžalovaný [příjmení] s [příjmení] (hovoří o [jméno]). [příjmení] mu sděluje, že [jméno] nebyl vůbec na diskotéce a nepamatuje si, v kolik hodin je viděl. Na to jí obžalovaný sděluje, že by měl vypovědět, že v [anonymizováno] byli do 02:00 hodin. Dne [datum] dává obžalovaný [příjmení] jasný pokyn: „ [jméno], ten byl v [anonymizováno], z [anonymizováno] jsme odcházeli kolem 02:15, 02:30 hodin“. A přesně takové údaje prezentoval svědek při hlavním líčení. I na tuto výpověď soud pohlíží jako na bezcennou, účelově připravenou na podporu obhajoby obžalovaného.

85. Z výpovědí svědků [jméno], [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení] soud nezjistil žádné podstatné informace. [příjmení] z nich připustila, že ten večer se setkala s obžalovaným [příjmení] buď v baru [anonymizováno] či na diskotéce [anonymizováno], neuvedla však konkrétní časové údaje, které by mohly potvrdit obžalovanému jeho alibi.

86. Lze tedy uzavřít, že vina obžalovaných byla dostatečně prokázána. Oba obžalovaní jsou usvědčováni výpovědí svědka [příjmení], kterou je třeba považovat v kontextu dalších důkazů za věrohodnou. Na těle poškozeného byly nalezeny pachové stopy obžalovaného [příjmení]. Ani jeden z obžalovaných nemá alibi na předmětnou dobu, jejich obhajoby byly v tomto směru spolehlivě vyvráceny. Zejména obžalovaný [příjmení] se snažil zcela nepokrytě ovlivňovat svědky, aby vypovídali skutečnosti, které by zapadly do jeho obhajoby, především, pokud jde o časový snímek večera. A zjevně se nejednalo pouze o prosbu, aby si svědci vzpomněli na reálné události. Obžalovaný společně se svědkyní [příjmení] vytvářeli zcela smyšlený scénář, který měl být následně předložen svědkům, aby vypovídali podle něj. U některých se to zjevně podařilo, u některých nikoli. Přitom, kdyby oba obžalovaní byli nevinní, nemuseli by zaujímat takovou obhajobu a snažit se prokazovat alibi, které nestojí na reálném základu. To platí především o obžalovaném [příjmení].

87. Oba obžalovaní byli podrobeni znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, kdy pokud jde o osobu obviněného [jméno] [příjmení], dospěla

znalkyně z odvětví psychiatrie k závěrům, že posuzovaného nebyly zjištěny žádné známky toho, že by aktuálně trpěl nějakou duševní chorobou, či poruchou a není ani žádný důvod se domnívat, že by duševní chorobou trpěl v době, kdy mělo dojít ke spáchání tr. činu. Pokud se posuzovaný jednání dopustil, pak nebylo toto jednání v důsledku nějaké duševní choroby, či poruchy a jeho motiv nelze hledat v psychopatologii. Posuzovaný navíc vinu odmítá, tvrdí, že se činu nedopustil. Posuzovaný není osobou vyhraněně a programově agresivní, nevykazuje ani známky zvýšené impulzivity, je však vypjatě asertivním a připraveným si nenechat nic líbit. K agresivnímu jednání může sáhnout, pokud to vyhodnotí jako v danou chvíli prospěšné pro svou osobu nebo chce demonstrovat svou dominanci, nemá vůči jejímu užití patřičných zábran. Zda byl v době, kdy mělo dojít ke spáchání tr. činu, ovlivněn návykovou látkou, nelze zpětně nijak zjistit, test na alkohol ani na drogy proveden nebyl. [příjmení] sám připustil, že v den, kdy se vyšetřovaná událost stala, alkohol popíjel, neudává žádnou amnézii, dle svého popisu na sobě vliv alkoholu cítil, ale vysloveně opilý nebyl. Podle informací, které poskytl, se mohl nacházet v stavu lehké, maximálně středně těžké opilosti. V žádném případě se nejednalo o opilost patickou. Rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzovaného jsou v současné době plně zachovalé a není žádný důvod se domnívat, že by duševní chorobou trpěl v době, kdy mělo dojít ke spáchání tr. činu. Jakékoliv snížení rozpoznávacích nebo ovládacích schopností v době činu je proto vysoce nepravděpodobné. Obviněný je schopen chápat smysl tr. řízení, soudního projednávání a případně mu uloženého trestu. Znalkyně z odvětví klinická psychologie dospěla k závěrům, že intelektová výkonnost posuzovaného se pohybuje v průměru, nebyl zjištěn druhotný úbytek intelektu ani dílčí kognitivní deficity. Osobnost posuzovaného nese akcentované rysy narcistní. Posuzovaný se projevuje jako sebestředný, hlídající si úpěnlivě sebeúctu, mající pocity oprávněnosti k sebeprosazování se a sycení svých potřeb, je připraven nenechat si nic líbit, vyžaduje respekt ke své osobě. Pocity viny je schopen zakoušet jen omezeně pro svoji vypjatou sebestřednost. Posuzovaný odmítá, že by se činu dopustil. Osobnosti by nejlépe odpovídala motivace spočívající v udržení sebeúcty, sebeprosazení se, odplaty, atd. Resocializační prognózu znalkyně hodnotí jako mírnou až střední měrou ztíženou.

88. Pokud jde o osobu [jméno] [příjmení], pak znalkyně z odvětví psychiatrie znaleckým zkoumáním dospěla k závěrům, že posuzovaný netrpí žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu, naplněna jsou pouze kritéria pro dissociální poruchu osobnosti, což ovšem není nemoc. Není žádný důvod se domnívat, že by posuzovaný trpěl duševní poruchou v době, kdy došlo ke spáchání tr. činu. Pokud se posuzovaný činu dopustil, což on sám popírá, nevycházelo jeho jednání z duševní choroby ani poruchy, nebylo důsledkem psychopatologického stavu. Pokud se činu dopustil tak, jak je mu kladeno za vinu, je za své jednání z pohledu psychiatra zodpovědný v plném rozsahu. Posuzovaný je osobou se sníženým prahem pro uvolnění agrese, agresivního jednání se dopouštěl i v minulosti. Vzhledem k tomu, že ke spáchání tr. činu došlo před deseti lety, a že bezprostředně po činu nebyly provedeny laboratorní testy na přítomnost návykových látek, nelze zpětně nijak zjistit, zda v době, kdy mělo dojít ke spáchání tr. činu, byl posuzovaný jakkoliv ovlivněn návykovými látkami. Rozpoznávací i ovládací schopnosti posuzovaného jsou v současné době plně zachovalé. Nejsou přítomny žádné známky toho, že by duševní chorobou trpěl někdy v minulosti a je tudíž vysoce nepravděpodobné, že by v době, kdy mělo dojít ke spáchání tr. činu, byly jeho rozpoznávací či ovládací schopnosti jakkoliv narušeny psychickou nemocí. Posuzovaný je schopen chápat smysl tr. řízení, soudního projednávání i případně uloženého trestu. Znalkyně z odvětví klinická psychologie dospěla k závěrům, že jeho intelektová výkonnost se pohybuje v pásmu průměru. Posuzovaný je nositelem poruchy osobnosti, dominující rysy jsou dissociální. Porucha osobnosti se u posuzovaného projevuje nezávazným vztahem k obecným pravidlům a normám, tendencí k jejich překračování, disrespektem k právům a potřebám druhých, sníženým prahem pro uvolnění agresivní reakce a nedostatkem zábran vůči agresi jako takové, egocentrismem, dysfunkčností svědomí, špatně regulovanou afektivitou, agresivní výpady mohou být pudového charakteru. Účast na tr. činnosti nepřipouští, tedy logicky nepresentuje ani žádné pocity viny. Vzhledem k osobnostní struktuře není schopen pocitu viny ani v přiměřené hloubce zakoušet. Násilné zacházení s druhým člověkem není v hrubém rozporu s osobnostní výbavou

posuzovaného. Posuzovaný zůstane s pravděpodobností blížící se jistotě osobou rizikovou z hlediska protispolečenského jednání. Disponuje jej k tomu jeho osobnostní výbava. Resocializaci znalkyně považuje za ztíženou, a to především pro ustavenou osobnostní strukturu, ta je vážnou komplikací.

89. Podstatná je pak otázka případného motivu k takovému jednání. A soud z mnoha důkazů zjistil, že obžalovaný jej rozhodně měl. Tím motivem mohla být zcela reálně žárlivost, umocněná jeho agresivitou.

90. Svědek [příjmení] vypověděl, že v minulosti měl s obžalovaným [příjmení] konflikt kvůli jeho bývalé přítelkyni, s kterou se svědek sblížil. Došlo mezi nimi k drobné potyčce. Svědek [příjmení] vypověděl, že někdy v roce 2008 (!) měl před barem konflikt s obžalovaným [příjmení], který jej napadl proto, že se údajně, „navážel“ do [jméno] [příjmení]. Svědkyně [příjmení] uvedla, že je kamarádka [jméno] [příjmení] a ví o tom, že mezi ní a [příjmení] docházelo k opakovaným hádkám. Svědek [příjmení] uvedl, že v minulosti, asi tak měsíc před úmrtím [jméno] [příjmení], byl přítomen tomu, že se hádal [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] v [anonymizováno] baru v [obec], na [ulice] ulici, naproti fotbalovému hřišti, [anonymizováno]“ Svědek tam stál u dveří do baru s [jméno] [příjmení] a v tom zaslechl hádku na baru. [jméno] [příjmení] říkal [jméno] [příjmení], ať jí nechá být, že není pro něj. Zároveň se pošťuchovali. [jméno] [příjmení] šel k nim, vzal je za, „flígr“ a vyvedl je ven. V tom, když procházeli kolem něho, tak slyšel, jak [jméno] [příjmení] apeluje na [jméno] [příjmení], aby ji nechal být. Co se dělo venku, to neví, když šel potom domů, tak je venku nepotkal. [příjmení] jméno té osoby nevyšlo, ale svědek se domnívá, že jednalo o [jméno], [příjmení] přítelkyni. Ta domněnka svědka vyplývá z toho, že [jméno] [příjmení] si s ní chtěl něco začít. Byli často viděni v [obec], že se spolu scházeli po městě, on sám je viděl asi třikrát. To, že si chtěl [jméno] [příjmení] s [jméno] něco začít, dovozuje také z toho, že fotbalista, kterému říkali, „[anonymizováno]“, křestním jménem myslí [jméno], mu říkal, že se scházeli v době, kdy byl [příjmení] ve službě.

91. Samotná svědkyně [příjmení] vypověděla, že se s obžalovaným sice hádali, ale nikdy jí nenapadl. Nebyl žárlivý, spíše žárlila ona. [příjmení] [příjmení] se vídala v práci, mimo práci se pouze pozdravili, nijak se osobně nestýkali.

92. Soud měl však k dispozici důkazy, které rozhodně nesvědčí o tom, že by vztah obžalovaného a [příjmení] byl ideální, ba spíše naopak. Policejní orgán prováděl odposlech telefonního čísla [tel. číslo], které používala [příjmení] (akce [anonymizováno]). Dne [datum] vedla velmi důvěrnou komunikaci (hovor i SMS) s jistým [jméno], přičemž mimo jiné sděluje, že by se to jejímu příteli asi nelíbilo. Dne [datum] sděluje na telefonní číslo [tel. číslo], že [příjmení] je podezírán z vraždy [příjmení] ze žárlivosti, neboť byla s [příjmení] v sobotu večer venku. Tuto skutečnost sděluje [příjmení] téhož dne i své matce. Uvádí, že s [příjmení] byla celou noc. Byla poslední, kdo ho viděl. Téhož dne pak vedla telefonický rozhovor se svým strýcem, který hovoří o obžalovaném jako horkokrevném šílenci, který měl již v minulosti někoho napadnout ze žárlivosti.

93. Soud pak na základě provedených důkazů nezjistil žádnou jinou motivaci k usmrcení poškozeného, není známa jiná osoba, která by takovou motivaci měla. Poškozený byl podle všeho nekonfliktní, obyčejný mladý muž, jehož jediným problémem byla zjevně nadměrná konzumace alkoholu.

94. Obžalovaný [příjmení] pak jistě osobní motivaci ve vztahu k poškozenému neměl. Na druhé straně jeho spolupachatelství lze jednoduše vysvětlit osobnostní charakteristikou a dosavadním způsobem života. Obžalovaný byl v minulosti opakovaně odsouzen pro trestnou činnost, a to i násilného charakteru. Zdůraznit je třeba rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 19. 5. 2004, sp.zn. 7 T 44/2003, kdy byl odsouzen pro trestný čin vydírání, které spočívalo v tom, že spolu s dalšími pachateli zbili poškozeného, odvezli jej automobilem na neznámé místo, kde na něj fyzicky působili, a to i za použití psa rasy rotvajler, který patřil právě obžalovanému. O tom, že

obžalovaný se takového jednání mohl dopustit znovu a opakovaně, vypovídá dostatečně i výše uvedený znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie.

95. Soud považuje za prokázány úzký osobní vztah obou obžalovaných, byť jej oba svorně popírají. Ten soud dovozuje mimo jiné z telefonických hovorů ze dne [datum], z kterých je patrné, že se obžalovaní baví jako velmi dobří známí. Za povšimnutí stojí samotný počátek hovoru z 11:35 hodin, kdy se obžalovaný [příjmení] zajímá o informace o případu a velmi emotivně na ně reaguje. Lze si pak položit otázku, proč tak činí, když obžalovaný [příjmení] není jeho kamaráda a on s věcí nemá nic společného.

96. Policejní orgán opatřil ještě po podání obžaloby znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, který se především vyjadřoval k možnému psychologickému profilu pachatele a jeho možné motivaci. Z jeho závěrů vyplynulo, že pravděpodobným pachatelem je muž středního věku, fyzicky zdatný, znalý místního prostředí, vlastník motorového vozidla a řidičského oprávnění, zaměřený spíše na proces skutku, tj na delší zraňování až mučení poškozeného. Osobnostně jde o disharmonicky strukturovanou osobnost s akcentovanými rysy emoční nezralosti až emoční oploštělosti, s předpokladem výskytu různorodé povahové anomálie, jako je s nedostatek empatie, egocentrismus, tendence k přizpůsobování okolí a norem sobě, nižší frustrační tolerance a nižší práh pro uvolnění agrese, absence či omezení pocitu viny, dissociální či narcistické sklony a uspokojení s ponižování jiného člověka. Ze způsobu zacházení s poškozeným lze usuzovat, že šlo nejpravděpodobněji o vraždu vyplývající z konfliktu v mezilidských vztazích, motivovanou mstou v kombinaci s nedostatečnou úrovní útlumu vůči vlastní agresi. Oběť a pachatel se pravděpodobně znali a byl mezi nimi konflikt.

97. Znalkyně pak posudek obhájila a podrobně vysvětlila v hlavním líčení. Obhajoba se snažila znalkyni podsunout, že prováděla jakési vyšetřování, hodnotila důkazy a znala osoby, které jsou z trestné činnosti obžalovány. Takový názor ale soud neshodil. Znalkyně vytvořila pouze obecný profil pachatele, jedná se o čistě jeden z mnoha důkazů, který ani nesvědčí přímo o vině obou obžalovaných. Na druhé straně soud musí konstatovat, že znalkynin vytvořený profil pachatele se v mnohém shoduje s osobnostním nastavením obou obžalovaných a odpovídá jejich reálné charakteristice, vyplývající z mnoha provedených důkazů.

98. Pro úplnost je třeba uvést, že soud zamítl některé další důkazní návrhy obžalovaných. Především není žádný důvod k opakování vyšetřovacího pokusu na místě činu. Již výše soud zdůvodnil, proč považuje protokol o vyšetřovacím pokusu, založený ve spisu, za bezvadný a nemá pochybnosti o jeho zákonnosti. Pokud jde o výslech svědků [příjmení] a [příjmení], je třeba zdůraznit, že tyto osoby podaly vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, o čemž byl sepsán úřední záznam. Takový záznam má posloužit soud k úvaze, zda je potřeba osobu vyslechnout v procesním postavení svědka. Soud ovšem dospěl k závěru, že s ohledem na podání vysvětlení a absenci jakýchkoli relevantních informací takový výslech potřeba není. Soud pak zamítl i návrh na expertizu vozidla svědka [příjmení]. K tomu je třeba uvést, že i kdyby takové vozidlo dnes bylo nalezeno a zajištěno, nemělo by vůbec význam podrobovat jej jakémukoli zkoumání s ohledem na značný časový odstup. Zde se soud musí vyjádřit k samotné identifikaci vozidla, kterým měli jet obžalovaní. Konkrétní značka či barva vozidla spolehlivě prokázána nebyla, svědek [příjmení] to nedokázal s určitostí říct. To ale nemění nic na tom, že se jednalo o osobní automobil. Tato důkazní mezera však nemůže vést ke zpochybnění celé řady důkazů dalších. Konečně soud nepovažuje za nutné vyžadovat od policejního orgánu jeho jakýsi pomocný spis. Všechny podstatné důkazy měl soud k dispozici.

99. Oba obžalovaní naplnili svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb., účinného do 31.12.2009 když společným jednáním jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali zvláště trýznivým způsobem. Oba obžalovaní shora uvedeným způsobem po předchozím fyzickém napadení poškozeného [jméno] [příjmení] tohoto připoutali za vozidlo a se záměrem mu

způsobit smrt, jej vláčeli a smýkali za vozidlem, čímž mu způsobili rozsáhlá a devastující zranění, na následky kterých zemřel. Způsob, se kterým obžalovaní s poškozeným zacházeli, musí nutně vést k závěru, že jej chtěli usmrtit. Soud tedy z hlediska zavinění hodnotí jejich jednání jako úmysl přímý podle § 4 písm. a) trestního zákona. Je zcela nepochybné, že obžalovaní naplnili i znak kvalifikované skutkové podstaty a čin spáchali zvláště trýznivým způsobem. O zvláště trýznivý způsob vraždy půjde v případě, kdy oběť je vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu nebo sice méně intenzivním, ale zato déle trvajícím, které velmi citelně zasahují celou osobnost poškozeného. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že všechna zjištěná poranění (s výjimkou jednoho povrchového) vykazovala vitální reakci. Byla tedy způsobena za života poškozeného. Z jejich charakteru, četnosti a způsobu vzniku musela způsobovat poškozenému nesnesitelné bolesti, byť se tak dělo pravděpodobně po krátkou dobu.

100. Oba obžalovaní spáchali trestný čin jako spolupachatelé. O společné jednání, ať již současně probíhající nebo postupně na sebe navazující, jde tehdy, jestliže a) každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, b) jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, c) jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězu – působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu. Spolupachatelství vyžaduje společné jednání a společný úmysl spáchat trestný čin, přičemž společné jednání může probíhat nejen současně, ale i postupně, pokud na sebe časově navazuje a jednání každého spolupachatele je článkem řetězu společných činností, ve kterém předchozí činnost je bezprostřední a nutnou součástí další činnosti, a takové společné jednání směřuje k přímému vykonání trestného činu a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu. K naplnění pojmu spolupachatelství není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění, třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů, a je tak objektivně i subjektivně složkou děje, tvořícího ve svém celku trestné jednání.

101. Jednání obžalovaných bylo posouzeno podle zákona č. 140/1961 Sb., který byl účinný v době spáchání trestné činnosti. Dne 1. 1. 2010 nabyl účinnosti zákon č. 40/2009, trestní zákoník. Podle ustanovení § 2 odst. 1 trestního zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona, účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Tato možnost však v daném případě nenastala. Trestní sazba za uvedený trestný čin byla podle trestního zákona č. 140/1961 Sb. mírnější (12 – 15 let nebo výjimečný trest) než trestní sazba podle zákona č. 40/2009 (15 – 20 let nebo výjimečný trest).

102. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 23 odst. 1 trestního zákona a 31 odst. 1 trestního zákona.

103. Obžalovanému [příjmení] polehčuje předchozí řádný život, když před spácháním trestného činu nebyl odsouzen pro trestný čin ani postižen pro přestupek či jiný správní delikt. Jiné polehčující okolnosti soud nezjistil. Naopak mu přitěžuje, že trestný čin spáchal ze zvláště zavrženíhodné pohnutky. Už bylo výše zmíněno, že velmi pravděpodobným motivem činu byla žárlivost a odvěta za to, že se poškozený stýkal s obžalovaného družkou. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že je svobodný, má dvě zletilé děti. Pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná. Soud hodnotí možnost jeho nápravy jako možnou, byť podle znalkyně psychologičky se jeví jako mírně ztížená. S ohledem na výše uvedené a především s přihlédnutím k dlouhé době, která uplynula od spáchání trestné činnosti, považuje soud za odpovídající všem rozhodným kritériím trest odnětí svobody, uložený při spodní hranici zákonné trestní sazby.

104. Obžalovanému [příjmení] také polehčuje předchozí řádný život. Ten sice byl před spácháním trestné činnosti opakovaně odsouzen, nicméně všechna odsouzení jsou zahlazena a na

obžalovaného nutno pohlížet, jako by odsouzen nebyl. Nebyl ani postižen pro přestupek či jiný správní delikt. Naopak mu přitěžuje, že trestný čin spáchal ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky. Je jasné, že on sám neměl motivaci stejnou jako obžalovaný [příjmení]. Buď byl tedy srozuměn s pohnutkou obžalovaného [příjmení] anebo se prostě jen připojil jako spolupachatel z titulu své osobnostní struktury. Obě varianty však zakládají zmíněnou přitěžující okolnost. K jeho osobě bylo dále zjištěno, že je rozvedený, má jedno zletilé a jedno nezletilé dítě. Pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná. Soud hodnotí možnost jeho nápravy jako možnou, byť podle znalkyně psychologů se jeví jako ztížená. S ohledem na výše uvedené a především s přihlédnutím k dlouhé době, která uplynula od spáchání trestné činnosti, považuje soud za odpovídající všem rozhodným kritériím trest odnětí svobody, uložený při spodní hranici zákonné trestní sazby.

105. Pro výkon trestu byli oba obžalovaní zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou, když jim byl uložen trest odnětí svobody převyšující osm let pro zvlášť závažný trestný čin.

106. Zde je třeba zdůraznit, že podle § 3 odst. 1 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. pachatelé lze uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje. Podle názoru soudu je i výrok o zařazení do příslušného typu věznice nedílnou součástí výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody. Zatímco však za účinnosti zákona č. 140/1961 Sb. existovaly čtyři typy věznice (§ 39a odst. 1 – s dohledem, s ostrahou, se zvýšenou ostrahou), aktuální právní úprava zná pouze typy dva (§ 56 odst. 1 trestního zákoníku – s ostrahou a zvýšenou ostrahou). Původní právní úprava tedy již neexistuje, a proto podle ní nelze rozhodnout o zařazení obžalovaných do příslušné věznice. Nutno ale připomenout, že se jedná o ryze formální postup, když podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou zůstaly zcela shodné.

107. Soud se dále neztotožnil s návrhem státního zástupce na uložení souhrnného trestu obžalovanému [příjmení] podle § 35 odst. 2 trestního zákona. Je pravdou, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 21. 4. 2017, sp.zn. 6 T 42/2016 pro trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1,2 písm. a) trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 30.000 Kč je tedy pravdou, že nyní projednávaná trestná činnost byla spáchána před vyhlášením tohoto rozsudku a připadalo by v úvahu uložení souhrnného trestu. Soud však zjistil, že peněžitý trest byl zcela uhrazen dne 6. 8. 2019 (viz úřední záznam ze dne 29. 8. 2022). Řešil tedy jako předběžnou otázku zahlázení tohoto odsouzení. Podle § 69 odst. 3 trestního zákoníku na pachatele, kterému byl uložen peněžitý trest za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile trest vykonán nebo bylo od výkonu trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno. V daném případě byl trest uložen nikoli za zvlášť závažný zločin a peněžitý trest byl vykonán. Citované odsouzení tedy nutno považovat za zahlázené a nelze k němu ukládat souhrnný trest.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch

podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 30. srpna 2022

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni